

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

«ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ ΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΜΑΖΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ»

ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ: ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

**Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΗ ΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ
ΛΟΑΤΚΙ+ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

ΜΑΡΙΑ ΡΑΦΑΕΛΛΑ ΚΕΤΑΝΗ

ΝΟΣΗΛΕΥΤΡΙΑ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΘΗΝΑ 2023

**Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΗ ΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ
ΛΟΑΤΚΙ+ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βενετία-Σοφία Βελονάκη, Επίκουρη Καθηγήτρια

Αθηνά Καλοκαιρινού, Καθηγήτρια

Θεοδούλα Αδαμακίδου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ

Η παρούσα Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία και τα συμπεράσματά της σε οποιαδήποτε μορφή, αποτελούν συνιδιοκτησία του Τμήματος Νοσηλευτικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και του φοιτητή. Οι προαναφερόμενοι διατηρούν το δικαίωμα ανεξάρτητης χρήσης και αναπαραγωγής (τμηματικά ή συνολικά), για διδακτικούς και ερευνητικούς σκοπούς. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να αναφέρεται ο τίτλος, ο συγγραφέας, ο επιβλέπων καθηγητής και το εν λόγω τμήμα του ΕΚΠΑ. Η έγκριση της παρούσας Πτυχιακής Εργασίας από το Τμήμα Νοσηλευτικής δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα εκ μέρους του Τμήματος.

Η υποφαινόμενη δηλώνω υπεύθυνα ότι η παρούσα Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία είναι εξ' ολοκλήρου δικό μου έργο και συγγράφηκε ειδικά για τις απαιτήσεις του προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών του Τμήματος Νοσηλευτικής. Δηλώνω υπεύθυνα ότι κατά τη συγγραφή ακολούθησα την πρόπτουσα ακαδημαϊκή δεοντολογία αποφυγής λογοκλοπής. Έχω, επίσης, αποφύγει οποιαδήποτε ενέργεια που συνιστά παράπτωμα λογοκλοπής. Γνωρίζω ότι η λογοκλοπή μπορεί να επισύρει ποινή ανάκλησης του πτυχίου μου.

Υπογραφή

Μαρία Ραφαέλλα Κετάνη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	8
1.1. Ορισμοί.....	8
1.2. Τι είναι το στίγμα	9
1.3. Διαδικασία επαναπροσδιορισμού του φύλου στους ενήλικες	10
1.4. Διαδικασία επαναπροσδιορισμού του φύλου στην εφηβεία	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. ΘΕΣΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	13
2.1. Ευρώπη.....	13
2.2. Ελλάδα	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ	17
3.1. Σκοπός	17
3.2. Μεθοδολογία.....	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.....	18
4.1. ΓΝΩΣΕΙΣ, ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΜΕ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΕ ΛΟΑΤΚΙ+ ΑΤΟΜΑ	39
4.2. ΛΟΑΤΚΙ+ ΕΦΗΒΟΙ	48
4.3. ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ ΛΟΑΤΚΙ+ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ.....	50
4.4. ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΙ ΛΟΑΤΚΙ+ ΑΤΟΜΑ.....	52
4.5. ΠΡΟΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΣΕ ΛΟΑΤΚΙ+ ΑΤΟΜΑ.....	54
4.6. ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΛΟΑΤΚΙ+ ΜΑΘΗΤΕΣ	56
4.7. ΑΠΟΦΕΙΣ ΛΟΑΤΚΙ+ ΑΤΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΤΗΝ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΤΗΝ ΕΠΑΦΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ	59
4.8. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΣΧΟΛΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΥΓΕΙΑΣ	62
5. ΣΥΖΗΤΗΣΗ	66
6. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ	74
7. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ	76
8. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	78
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	79
ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	89
ABSTRACT	91

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τα τελευταία χρόνια, παρατηρείται αυξημένη αναγνώριση των μοναδικών αναγκών υγειονομικής περίθαλψης και των ανισοτήτων που αντιμετωπίζει η κοινότητα των λεσβιών, των ομοφυλόφιλων, των αμφιφυλόφιλων, των τρανσέξουαλ και των queer (ΛΟΑΤΚΙ+). Αυτός ο ανομοιογενής πληθυσμός αντιμετωπίζει πολλές προκλήσεις, συμπεριλαμβανομένων των διακρίσεων, του στιγματισμού και της περιορισμένης πρόσβασης σε πολιτισμικά ικανή φροντίδα. Στο χώρο της υγειονομικής περίθαλψης, οι νοσηλευτές παίζουν ζωτικό ρόλο στην αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων και στην υποστήριξη της συμπεριληπτικής και δίκαιης υγειονομικής περίθαλψης για τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+.

Σκοπός αυτής της εργασίας είναι να διερευνήσει τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζουν οι νοσηλευτές στην παροχή κατάλληλης φροντίδας στα άτομα που ανήκουν στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα. Εξετάζοντας τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+, όσον αφορά στην πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη και τον αντίστοιχο ρόλο των νοσηλευτών, αυτή η εργασία στοχεύει να τονίσει τη σημασία της νοσηλευτικής συνηγορίας, εκπαίδευσης και υποστήριξης για τη βελτίωση των αποτελεσμάτων υγείας και της συνολικής ευημερίας αυτού του πληθυσμού, καθώς και να μελετήσει τις γνώσεις, τις στάσεις και τις συμπεριφορές των νοσηλευτών αναφορικά με τη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα.

Σ' αυτή τη συστηματική βιβλιογραφική ανασκόπηση θα διερευνήσουμε τους ρόλους του νοσηλευτή στις αγροτικές περιοχές, σε άτομα που διέρχονται για προσυμπτωματικό έλεγχο ή έχουν καρκίνο, στους ηλικιωμένους και στις μονάδες μακροχρόνιας φροντίδας, όπως επίσης και στη σχολική νοσηλευτική, αλλά και τη σχετική εκπαίδευση των νοσηλευτών σύμφωνα με τα προγράμματα σπουδών.

Επίσης, θα διερευνήσουμε τις στάσεις, τις γνώσεις και τη συμπεριφορά των νοσηλευτών, καθώς και τις στάσεις των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων προς το υγειονομικό προσωπικό, όπως αυτά περιγράφονται στη σύγχρονη βιβλιογραφία. Αυτό θα βοηθούσε να μελετήσουμε και να κατανοήσουμε καλύτερα τις πιο πάνω ομάδες και τη μεταξύ τους σχέση.

Επιπλέον, θα διερευνήσουμε τη σημασία της συνεχούς εκπαίδευσης και κατάρτισης των νοσηλευτών, με στόχο τη βελτίωση των γνώσεων και την κατανόησή τους σε θέματα που αφορούν στην υγεία των ΛΟΑΤΚΙ+. Μέσω της συνεχούς επαγγελματικής ανάπτυξης, οι νοσηλευτές θα μπορούν να ενημερώνονται για τις βέλτιστες πρακτικές, τα ευρήματα των ερευνών και τις εξελισσόμενες πολιτικές, που σχετίζονται με την υγειονομική περίθαλψη των μελών της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, διασφαλίζοντας την παροχή ικανής και επιβεβαιωμένης φροντίδας.

Συμπερασματικά, οι νοσηλευτές έχουν κεντρικό ρόλο στην προώθηση της υγειονομικής περίθαλψης, χωρίς αποκλεισμούς, για την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+. Αναγνωρίζοντας και αντιμετωπίζοντας τις μοναδικές προκλήσεις που βιώνουν τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+, υπερασπίζοντας τα δικαιώματά τους και παρέχοντας πολιτισμικά ικανή φροντίδα, οι νοσηλευτές συμβάλλουν σημαντικά στη μείωση των ανισοτήτων στην υγεία και στην προώθηση ενός δικαιότερου συστήματος υγειονομικής περίθαλψης.

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Ορισμοί

Στη συνέχεια θα παρατεθεί ο ορισμός για τους πιο συχνά χρησιμοποιούμενους όρους που αφορούν στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα και στη σχετική θεματική.

ΛΟΑΤΚΙ+ (LGBTQ+) είναι ο όρος που χρησιμοποιείται για λεσβίες, γκέι, αμφισεξουαλικά, τρανς / διεμφυλικά, queer, ιντερσέξ, ασεξουαλικά και άτομα που αναρωτιούνται για τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους (Μπουκάλη και Σίμου, 2018).

Ο όρος ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ περιγράφει τη συναισθηματική, ρομαντική ή σεξουαλική έλξη ενός ατόμου για άλλους ανθρώπους (Perron, Kartoz and Himelfarb, 2017).

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΦΥΛΟΥ αναφέρεται στην αίσθηση του ατόμου ότι είναι αρσενικό, θηλυκό, κάποιο από τα δύο ή κανένα από τα δύο. Μπορεί να είναι διαφορετικό από αυτό που του αποδόθηκε κατά τη γέννησή του (Griggs et al., 2021).

Ο όρος ΛΕΣΒΙΑ αναφέρεται στη γυναίκα με σεξουαλικό προσανατολισμό τέτοιο, που προσελκύεται συναισθηματικά, ρομαντικά ή σεξουαλικά από μια άλλη γυναίκα (Perron, Kartoz and Himelfarb, 2017).

Ο όρος ΓΚΕΙ αναφέρεται στον άντρα με σεξουαλικό προσανατολισμό τέτοιο, που προσελκύεται συναισθηματικά, ρομαντικά ή σεξουαλικά από έναν άλλον άντρα (Griggs et al., 2021).

ΑΜΦΙΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑ άτομα είναι εκείνα με σεξουαλικό προσανατολισμό τέτοιο, που προσελκύνονται συναισθηματικά, ρομαντικά ή σεξουαλικά από άτομα διαφορετικού φύλου, διαφορετικής έκφρασης φύλου ή ταυτότητας φύλου (Perron, Kartoz and Himelfarb, 2017).

Ο όρος ΔΙΕΜΦΥΛΙΚΑ / ΤΡΑΝΣ άτομα περιγράφει εκείνα των οποίων η ταυτότητα φύλου ή και η έκφραση φύλου διαφέρει από το φύλο που τους προσδιορίστηκε κατά τη γέννησή τους. Τα τρανς άτομα μπορούν να χαρακτηριστούν ως γκέι, λεσβίες, αμφισεξουαλικά κ.ά. (Griggs et al., 2021).

Ο όρος ΕΤΕΡΟΦΥΛΟΦΙΛΟΣ είναι σεξουαλικός προσανατολισμός που περιγράφει τα άτομα που προσελκύονται συναισθηματικά, ρομαντικά ή σεξουαλικά από άτομα διαφορετικού γένους (Perron, Kartoz and Himelfarb, 2017).

QUEER: όρος ομπρέλα που χρησιμοποιείται για να περιγράψει την ευέλικτη και ρευστή σεξουαλικότητα και το φύλο. Αναλόγως τη χρήση του, μπορεί να θεωρηθεί υποτιμητικός όρος για τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα (Griggs et al., 2021).

INTEPΣEΞ: αναφέρεται σε άτομα των οποίων τα χρωμοσώματα, τα αναπαραγωγικά όργανα ή οι ορμόνες διαφέρουν από τα τυπικά πρότυπα που υπάρχουν σε άνδρες και γυναίκες (Perron, Kartoz and Himelfarb, 2017).

ΑΣEΞOYΑΛΙΚΑ: αναφέρεται στα άτομα που προσελκύονται ελάχιστα ή και καθόλου από άλλα άτομα (Griggs et al., 2021).

ΜΗ ΔΥΑΔΙΚΟ: το άτομο που δεν ταυτίζεται με συγκεκριμένο φύλο (Griggs et al., 2021).

QUESTIONING: ο όρος χρησιμοποιείται για να περιγράψει τα άτομα που βρίσκονται σε διαδικασία εξερεύνησης του σεξουαλικού προσανατολισμού ή και της ταυτότητας φύλου (Griggs et al., 2021).

SGM: σεξουαλικά και έμφυλα άτομα μειονότητας, όπου ο σεξουαλικός προσανατολισμός και η ταυτότητα φύλου είναι διαφορετικοί από τις κοινωνικά κυρίαρχες κατηγορίες ετεροσεξουαλικών και cisgender (An and Chung, 2022).

SOGI: ο σεξουαλικός προσανατολισμός (SO) και η ταυτότητα φύλου (GI) (An and Chung, 2022).

1.2. Τι είναι το στίγμα

Το στίγμα είναι ένας γενικός όρος που περιλαμβάνει τους τρόπους με τους οποίους τα άτομα, οι πληθυσμοί ή και οι ταυτότητες, υποβαθμίζουν την αξία ή απορρίπτουν την υπόσταση και την εξουσία τους στις κοινωνικές και νομικά κατοχυρωμένες διαδικασίες. Το στίγμα είναι πολυδιάστατο, συμπεριλαμβανομένων του αντιληπτού στίγματος στο οποίο οι άνθρωποι αναμένουν και αντιλαμβάνονται την απόρριψη και την υποτίμηση,

καθώς και πράξεων κακομεταχείρισης και βίας και το εσωτερικευμένο στίγμα, όπου αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο τα άτομα βιώνουν ντροπή και αρνητικές στάσεις προς την ομάδα όπου ανήκουν (Logie et al., 2019).

Το στίγμα στο πλαίσιο της υγειονομικής περίθαλψης μπορεί να ποικίλλει από απροκάλυπτη διάκριση, όπως η άρνηση ενός παρόχου υγειονομικής περίθαλψης να παρέχει φροντίδα σε ένα ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενή, σε ακούσιες μορφές μεροληψίας, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης μη επιβεβαιωτικής γλώσσας και έλλειψη γνώσης σχετικά με την υγεία των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων. Εν μέρει, η υγεία των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων εξαρτάται και από την αναγνώριση της ανισότητας που αντιμετωπίζουν. Μέσα από έρευνες φαίνεται ότι τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, συχνά, αποφεύγουν να αναζητούν υγειονομική περίθαλψη, λόγω του στιγματισμού, των διακρίσεων και της προγενέστερης λάθος μεταχείρισης κατά την παροχή φροντίδας υγείας (Englund, Basler and Meine, 2019).

Τέλος, η κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+ θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μειονοτική ομάδα. Μειονοτική ομάδα χαρακτηρίζεται ένα σύνολο ατόμων που μπορεί να εμφανίζουν ή να έχουν έλλειμα προκατάληψης και διακρίσεων που αφορά τα φυσικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά των ατόμων που την αποτελούν και όχι το αριθμητικό της μέγεθος (An and Chung, 2022).

1.3. Διαδικασία επαναπροσδιορισμού του φύλου στους ενήλικες

Ορμονοθεραπεία

Για την καλύτερη εναρμόνιση των σωματικών χαρακτηριστικών, αλλά και την ταυτότητα φύλου του ατόμου, συχνά ακολουθείται η διαδικασία της ορμονοθεραπείας. Το άτομο λαμβάνει ορμόνες, όπως τεστοστερόνη, αντιανδρογόνα, οιστρογόνα ή αναστολείς της εφηβείας. Οι αλλαγές που παρατηρούνται είναι συναισθηματικές και σωματικές (Μπουκάλη και Σίμου, 2018).

Χειρουργικές επεμβάσεις

Για τις τρανς γυναίκες η χειρουργική επέμβαση μπορεί να αφορά όλα τα δευτερεύοντα χαρακτηριστικά φύλου, όπως πλαστικές προσώπου, λιποαναρρόφηση, αυξητική

μαστού, εκτομή του πέους, ορχεκτομή, κολποπλαστική, χειλεοπλαστική και κλειτοριδοπλαστική (Μπουκάλη και Σίμου, 2018).

Για τους τρανς άνδρες στις χειρουργικές επεμβάσεις περιλαμβάνονται η μαστεκτομή, υστερεκτομή, η εκτομή σαλπίνγων και ωοθηκών, η κολπεκτομή, η μετοϊδοπλαστική, οσχεοπλαστική, ουρηθροπλαστική, τοποθέτηση ορχικών προσθέσεων και φαλλοπλαστική (Μπουκάλη και Σίμου, 2018).

1.4. Διαδικασία επαναπροσδιορισμού του φύλου στην εφηβεία

Οι παρεμβάσεις για τον επαναπροσδιορισμό του φύλου χωρίζονται σε τέσσερις κατηγορίες. Την κοινωνική μετατροπή, την συγκράτηση και τον έλεγχο της εφηβείας, την ύπαρξη σύνδεσης διαφορετικών σεξουαλικών ορμονών και την επεμβατική αλλαγή φύλου. Οι παρεμβάσεις εξαρτώνται από το στάδιο ανάπτυξης του ατόμου (Cicero and Wesp, 2017).

Η κοινωνική μετατροπή για παιδιά και εφήβους περιλαμβάνει την αλλαγή του ονόματος, των αντωνυμιών που χρησιμοποιούνται αναφορικά με αυτούς, αλλά και αλλαγές στα ρούχα, το χτένισμα ή πιθανά και τις δραστηριότητες προκειμένου να ευθυγραμμιστούν με την ταυτότητα φύλου τους. Η κοινωνική μετάβαση είναι η μόνη παρέμβαση που συνιστάται για την προεφηβική ηλικία (Cicero and Wesp, 2017).

Συχνά, στην εφηβεία αναπτύσσεται ένα έντονο δυσάρεστο συναίσθημα, διότι η εκδήλωση των δευτερευόντων χαρακτηριστικών του φύλου δεν εκφράζουν την ταυτότητα φύλου των εφήβων. Για να αποτραπεί η παρουσία της δυσφορίας στην εφηβεία, μπορεί να κατασταλεί με τη χορήγηση ενός φαρμάκου παρόμοιου με την ορμόνη γοναδοτροπίνη (Cicero and Wesp, 2017).

Η χρήση φαρμάκων καταστολής της εφηβείας θα καταστείλει προσωρινά την ανάπτυξη δευτερευόντων χαρακτηριστικών. Η έναρξη της διαδικασίας των διασταυρούμενων σεξουαλικών ορμονών είναι απαραίτητη για την εφηβεία, η οποία προκαλείται από εξωτερική λήψη διαφορετικών ορμονών, όπως τα οιστρογόνα και την τεστοστερόνη (Cicero and Wesp, 2017).

Οι χειρουργικές επεμβάσεις για την αλλαγή φύλου ενδείκνυνται για άτομα ηλικίας άνω των 18 ετών, εκτός από την περίπτωση που ο έφηβος παρουσιάζει δυσφορία φύλου και έχει λάβει θεραπεία για τις διασταυρούμενες σεξουαλικές ορμόνες (Cicero and Wesp, 2017).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. ΘΕΣΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

2.1. Ευρώπη

Σε πολλές χώρες, τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα μπορούν να αναγνωρίσουν νομικά το φύλο τους. Συνήθως, όμως, θα πρέπει πρώτα να υποστούν ταπεινωτικές για αυτά διαδικασίες, όπως ψυχιατρική διάγνωση ή μη αναστρέψιμη στείρωση, που συνεπάγονται παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους. Σύμφωνα με στοιχεία της Διεθνούς Αμνηστίας του 2019, μόνο σε επτά χώρες (Αργεντινή, Βέλγιο, Κολομβία, Δανία, Ιρλανδία, Μάλτα και Νορβηγία), δεν προβλέπονται τέτοιες διαδικασίες (Διεθνής Αμνηστία, 2019).

Από το Μάιο του 2019, ο γάμος ανθρώπων του ίδιου φύλου αναγνωρίζεται σε 27 χώρες, μερικές εκ των οποίων η Αργεντινή, ο Καναδάς, η Ιρλανδία, η Μάλτα, η Νότια Αφρική και η Ουρουγουάη (Διεθνής Αμνηστία, 2019).

Σύμφωνα με Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Σεπτεμβρίου του 2021 σχετικά με τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+ στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ), (2021/2679(RSP)), υπογραμμίζεται η ανάγκη του να καταβληθούν προσπάθειες για πλήρη άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στους ΛΟΑΤΚΙ+ σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ και υπενθυμίζεται ότι, τα θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη της ΕΕ έχουν καθήκον να προασπίζουν και να προστατεύουν τα εν λόγω δικαιώματα, σύμφωνα με τις Συνθήκες (των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και της ΕΕ) και σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο. Επίσης, η ΕΕ πρέπει να υιοθετήσει μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά την αναγνώριση των γάμων και των συμφώνων συμβίωσης μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, 2021).

2.2. Ελλάδα

Τα σύγχρονα ευρωπαϊκά συντάγματα συναρθρώνουν και εναρμονίζουν την πλειοψηφική αρχή, δηλαδή τη βούληση των πολλών, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από εκλογές, πολιτικά κόμματα, καθολικό εκλογικό δικαίωμα, δικαίωμα ελευθερίας της έκφρασης, ελευθεροτυπία και άλλα πολιτικά δικαιώματα, με την ελεύθερη ανάπτυξη της

προσωπικότητας και την προστασία βασικών κοινωνικών δικαιωμάτων (Παπαδοπούλου, 2019).

Η Εθνική Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), είχε σημειώσει απουσία στην προστασία των δικαιωμάτων των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων (Παπαδοπούλου, 2019). Σχετικά με την τυποποίηση των οικογενειακών σχέσεων μεταξύ δύο προσώπων του ίδιου φύλου, σε συνέχεια και σχετικών αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων (Αρ. προσφυγών 29381/09 και 32684/09), προβλέπεται μέσω συμφώνου συμβίωσης και για τους ομοφυλόφιλους συντρόφους (Ν. 4356/2015). Ωστόσο, ο πολιτικός γάμος μεταξύ ομόφυλων ζευγαριών δεν είναι ακόμη εγγυημένος, ούτε αναγνωρίζεται η γονεϊκότητα ομοφύλων, όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες (Παπαδοπούλου, 2019).

Σε ό,τι αφορά στην ισότητα στη μεταχείριση των διεμφυλικών ατόμων, τόσο η ελληνική νομολογία (ερμηνεύοντας το Ν. 4356/2015), όσο και οι απαιτήσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, που ζητούσαν την αναγνώριση της ταυτότητας φύλου τους, συμπεριελήφθησαν σε μεγάλο βαθμό στο Ν. 4491/2017. Αυτές οι αλλαγές σχετίζονται, κυρίως, με την εξάλειψη των χειρουργικών καταστάσεων και των ψυχιατρικών γνωματεύσεων στα πλαίσια της νομικής διαδικασίας για την αναγνώριση του φύλου για τα τρανς άτομα (Παπαδοπούλου, 2019).

Σύμφωνα με το νόμο 3304/2005, η αρχή της ίσης μεταχείρισης ανεξαρτήτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού, καθώς και το άρθρο 3 του νόμου 3896, όπου απαγορεύει κάθε μορφή άμεσης ή έμμεσης διάκρισης λόγω φύλου (Νόμος 3896/2010, άρθρο1), αναφέρονται και στο σεξουαλικό προσανατολισμό.

Ο νόμος 4491/2017 όπου αναφέρεται -μεταξύ άλλων- στη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου και στον εθνικό μηχανισμό εκπόνησης, παρακολούθησης και αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, καθώς και ο νόμος 4443/2016 για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αναφέρονται στην υπεράσπιση και προστασία της ταυτότητας φύλου και τον σεξουαλικό προσανατολισμό κάθε ατόμου.

Όλα τα παραπάνω είναι βήματα που φέρνουν την Ελλάδα πιο κοντά σε ένα μοντέλο φιλελεύθερου κράτους που σέβεται τους κατοίκους της, ανεξαρτήτως φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού. Ταυτόχρονα, βέβαια, μια τέτοια θετική εξέλιξη θα έπρεπε να υποστηριχθεί από την ίδια την ελληνική κοινωνία (Παπαδοπούλου, 2019).

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ

3.1. Σκοπός

Η διερεύνηση του ρόλου του νοσηλευτή στη φροντίδα των μελών της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας και σε τι βαθμό οι νοσηλευτές μπορούν ανταποκριθούν σε αυτόν το ρόλο.

Επιμέρους στόχοι της μελέτης είναι η διερεύνηση:

- του ρόλου των νοσηλευτών αναφορικά με την παροχή φροντίδας υγείας στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα
- των γνώσεων, στάσεων, συμπεριφορών και της εκπαίδευσης των νοσηλευτών και φοιτητών νοσηλευτικής αναφορικά με τη φροντίδα υγείας ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων
- των εμπειριών των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων από τη χρήση των υπηρεσιών υγείας και κυρίως από την επαφή τους με το νοσηλευτικό προσωπικό

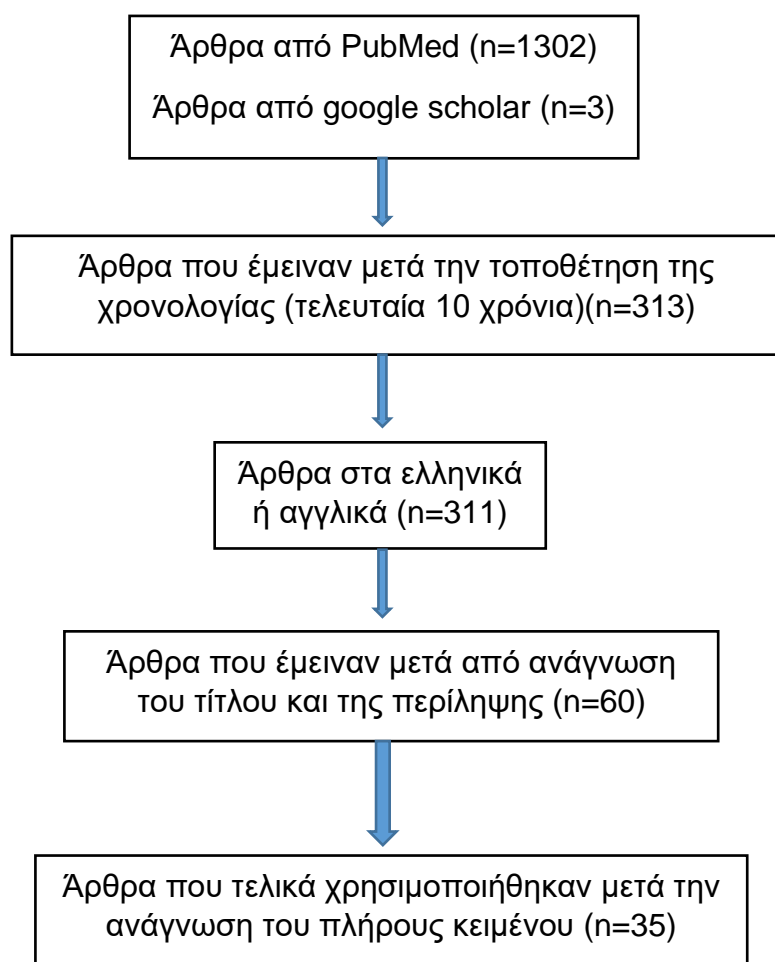
3.2. Μεθοδολογία

Για την εκπόνηση της εργασίας διεξήχθη αναζήτηση στις μηχανές αναζήτησης «PubMed» και «google scholar». Οι λέξεις κλειδιά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν «(attitudes or knowledge or beliefs or perspectives) and nurs* and (LGBTQ or LGBTQ+ or lesbian or bisexual or trans or gay) not HIV». Η αναζήτηση στο google scholar έγινε μόνο στην Ελληνική γλώσσα. Οι μελέτες που χρησιμοποιήθηκαν ήταν ερευνητικές. Η χρονική περίοδος αναζήτησης ήταν τα τελευταία 10 χρόνια. Η γλώσσα των άρθρων ήταν τα ελληνικά και τα αγγλικά. Τα κριτήρια αποκλεισμού ήταν να μην συμβαδίζουν με το θέμα ή να μην ασχολούνται με επαγγέλματα υγείας. Επίσης, αποκλείστηκαν άρθρα που δεν ήταν στις επιλεγμένες γλώσσες ή ήταν διπλότυπα. Η εξαγωγή των αποτελεσμάτων έγινε με τη χρήση του διαγράμματος ροής PRISMA (PRISMA, FlowDiagram, 2009).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Από τη συστηματική αναζήτηση βιβλιογραφικών πηγών προέκυψαν αρχικά 1305 άρθρα. Εφόσον πραγματοποιήθηκαν ηλεκτρονικές αναζητήσεις στις βάσεις δεδομένων, στην τελική συστηματική ανασκόπηση συμπεριλήφθηκαν τα 35 άρθρα. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε περιγράφεται αναλυτικά στο διάγραμμα ροής (διάγραμμα 1) και βασικές πληροφορίες για τα άρθρα που συμπεριλήφθηκαν εμφανίζονται στον πίνακα 1.

Διάγραμμα 1. Διάγραμμα Ροής

Στον πίνακα που ακολουθεί (πίνακας 1) περιλαμβάνονται τα βασικά αποτελέσματα και ο σκοπός των μελετών που συμπεριλήφθηκαν στη συστηματική ανασκόπηση.

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
1.	2021	Nadi Henriquez and Ahmad	Ποιοτική	Να εξετάσει τις βιωμένες εμπειρίες των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων που χρησιμοποιούν υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης στη Μανιτόμπα.	Η ανάλυση αποκάλυψε θέματα, όπως το στίγμα και οι διακρίσεις, οι κρίσεις και οι υποθέσεις, οι ταυτότητες φύλου, η έλλειψη γνώσης και η περιορισμένη πρόσβαση.
2.	2019	Sharma, Shaver and Stephenson	Ποσοτική - Συγχρονική μελέτη	Να απεικονιστούν οι παρούσες στάσεις της πρωτοβάθμιας περίθαλψης στην επαρχία του Michigan προς κάθε ΛΟΑΤΚΙ+ μειονότητα και να προσδιοριστούν αυτές οι απόψεις.	Διαπιστώθηκαν ευνοϊκές συμπεριφορές προς τον υποπληθυσμό ΛΟΑΤΚΙ+. Ταυτοποιήθηκαν ανεπτυγμένες δυσμενείς συμπεριφορές στα άτομα που παρουσίαζαν αυξημένη θρησκευτική πίστη.
3.	2020	Klotzbaugh and Spencer	Περιγραφική Μελέτη συσχέτισης	Να περιγράψει τα επίπεδα ικανοποίησης μεταξύ των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων που έχουν πρόσβαση σε ενδονοσοκομειακή περίθαλψη.	Όσοι εισέπραξαν ότι είχαν μειωμένη υγειονομική περίθαλψη λόγω της διαφορετικότητας του φύλου τους οδηγήθηκαν στο να

Α/Α	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
					<p>μην προτείνουν το νοσοκομείο σε οικογένεια, φίλους και άλλα άτομα της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας. Τα νοσοκομεία στην ύπαιθρο ήταν λιγότερο πιθανό να συστήνονται.</p>
4.	2020	Taskin et al	Μεικτή	<p>Να προσδιορίσει τα προβλήματα και τις ανάγκες σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας λεσβιών, ομοφυλόφιλων, αμφιφυλόφιλων και τρανσέξουαλ, με βάση τις εμπειρίες και να βρουν λύσεις.</p>	<p>Το 42,5% που έλαβε μέρος στην έρευνα δήλωσε αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγειονομικής περίθαλψης ότι είχαν δυσμενή αντιμετώπιση και το 77,8% ανέφερε ότι η στάση του υγειονομικού προσωπικού ήταν αμφίβολη ή δυσάρεστη. Κατά την ποιοτική ανάλυση των δεδομένων προέκυψαν δύο</p>

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
					βασικοί προβληματισμοί. Το ένα αφορά τη βιωματική κατάσταση στη λήψη των υγειονομικών παροχών και το άλλο τις οδηγίες για παροχή περίθαλψης.
5.	2020	Pampati et al	Ποιοτική	Η διερεύνηση των εμπειριών από την υγειονομική περίθαλψη των τρανσέξουαλ νέων σε μια αστική περιοχή στις νοτιοανατολικές ΗΠΑ και να εντοπιστούν εμπόδια και διευκολυντές, για τη βελτίωση της φροντίδας γι' αυτόν τον πληθυσμό.	Οι ερωτηθέντες επιβεβαίωσαν την παρακώλυση και την αποτροπή παροχής φροντίδας σε άτομα διαφορετικής σεξουαλικότητας.
6.	2023	Russell and Corbitt	Μελέτη με παρέμβαση	Να αξιολογήσουν τα αποτελέσματα της εκπαίδευσης του προσωπικού, για προώθηση της ασφάλειας και την περιεκτική φροντίδα του καρκίνου στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα και για το πώς αντιμετωπίστηκαν οι	Το προσωπικό ήταν πολύ πιο πιθανό να συμφωνεί με τις ακόλουθες δηλώσεις μετά την εκπαίδευση: «Είναι πιθανό να παρέμβω σε μια ομοφοβική αλληλεπίδραση στη δουλειά», «Είμαι

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
				ανάγκες φροντίδας του πληθυσμού.	σίγουρος ότι ρωτάω για την ταυτότητα φύλου» και «Είμαι σίγουρος για την ικανότητά μου να παρέχω κατάλληλους πόρους ΛΟΑΤΚΙ+ για τους ασθενείς μου».
7.	2022	Melo et al	Ποιοτική	Να εξετάσει λεπτομερειακά τις απόψεις των νοσηλευτών που αφορούν την παροχή υγειονομικών υπηρεσιών σε γκέι εφήβους.	Τέσσερα θέματα αναλύθηκαν σε όλη τη συνολική ερμηνευτική διαδικασία: «Ομοφυλόφιλοι έφηβοι, ατζέντες και σχέση με υγεία», «Η οικογένεια και η φροντίδα του ομοφυλόφιλου εφήβου», «Σχέση με γκέι εφήβους υπό φροντίδα» και «Όρια στη νοσηλευτική φροντίδα για ομοφυλόφιλους εφήβους».
8.	2022	Soled et al	Ποιοτική	Η διερεύνηση πώς οι κλινικοί γιατροί στις Ηνωμένες Πολιτείες:	Οι συμμετέχοντες αποτελούνταν από ιατρούς, βοηθούς

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
				επιτυγχάνουν και χρησιμοποιούν πληροφορίες, αντιλαμβάνονται τα εμπόδια και τους διευκολυντές και κατανοούν τα κενά στην επαγγελματική τους κατάρτιση, όσον αφορά την άσκηση της υγειονομικής περίθαλψης των τρανς.	ιατρούς και νοσηλευτές. Τα πέντε κύρια ευρήματα αφορούσαν τη λήψη γνώσεων, τις αναγνωρίσιμες προκλήσεις και εμπόδια, την εξουσία άρνησης, το στίγμα και την αντανάκλαση.
9.	2021	Grant et al	Ποιοτική	Μελετήθηκε η κατάσταση της υγειονομικής περίθαλψης της Τασμανίας για επαγγελματίες και φοιτητές, αναφορικά με το πώς κατανοούν και προσεγγίζουν τα τρανς άτομα στην υγεία.	Ανεπαρκής εκπαίδευση, συγκρατημένοι διαθέσιμοι πόροι καθώς και ορθή χρήση όρων και εννοιών για την παροχή πληροφοριών και υγειονομικών υπηρεσιών στους τρανς ασθενείς.
10.	2022	Seretlo and Mokgatle	Ποιοτική	Να αναζητήσει τα δεδομένα που αφορούν τους εκπαιδευόμενους νοσηλευτές για τον τρόπο αντίληψη των	Τρία κύρια θέματα: εμπόδια στην παροχή SRHS που σχετίζονται με ΛΟΑΤΚΙ+,

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
				υγειονομικών υπηρεσιών για ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα στην επαρχία της Νότιας Αφρικής.	διευκολυντές για την παροχή SRHS σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα και στρατηγικές, για τη βελτίωση της προσβασιμότητας και της διαθεσιμότητας SRHS των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων.
11.	2021	Lin et al	Ποιοτική	Να βρει τις διαφορές και τις ομοιότητες μεταξύ δύο ερευνών, του 2005 και του 2017, που μελετούν τη στάση των νοσηλευτών έναντι στην ομοφυλοφιλία.	Επιβεβαιώθηκε από τα αποτελέσματα ότι το 2017 το νοσηλευτικό προσωπικό ανταποκρίθηκε θετικά ως προς την επαφή με άτομα διαφορετικού φύλου.
12.	2022	An and Chung	Ποσοτική - Συγχρονική	Διερεύνησε τη στάση των κορεατών παρόχων υγειονομικής περίθαλψης για τον σεξουαλικό προσανατολισμό και το φύλο στα άτομα μειονότητας (SGM) και τις γνώσεις και τη συμπεριφορά τους σχετικά με τη συλλογή δεδομένων για τον	Γενικά, οι συμμετέχοντες είχαν αρνητική στάση απέναντι στα άτομα SGM και χαμηλά επίπεδα γνώσης και συμπεριφοράς σχετικά με τη συλλογή των δεδομένων SO/GI ασθενών. Άτομα που

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
				σεξουαλικό προσανατολισμό και ταυτότητα φύλου (SO/GI).	έλαβαν μέρος, που ήταν 20 ετών και άνω, με αυξανόμενα επίπεδα θρησκευτικότητας και είχαν γνώσεις στην προσφορά υπηρεσιών υγείας μπορούσαν να μαζέψουν ευκολότερα στοιχεία για την ταυτότητα φύλου των ασθενών. Η θετική αντιμετώπιση των ατόμων με διαφορετικό φύλο συνδυάστηκε με μεγαλύτερη γνώση όχι όμως κατά την αναζήτηση στοιχείων που αφορούσαν την ταυτότητα φύλου και τον σεξουαλικό προσανατολισμό.
13.	2019	Banerjee et al	Ποσοτική - συσχέτισης	Να περιγράψει τις γνώσεις των ογκολογικών HC και να εξετάσει εάν οι πεπιοθήσεις σχετικά με τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς	Παρουσιάστηκε μειωμένη εκπαίδευση όσον αφορά τους ΛΟΑΤΚΙ+ ογκολογικούς

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
				μεσολαβούν στις επιπτώσεις της γνώσης υγειονομικής περίθαλψης ΛΟΑΤΚΙ+ στην ανοιχτή επικοινωνία με ΛΟΑΤΚΙ+ και transgender ασθενείς, αντίστοιχα.	ασθενείς και απαιτείται διδασκαλεία για το υγειονομικό προσωπικό.
14.	2019	Rider et al	Ποιοτική	Να εξετάσει τις εμπειρίες και τις στάσεις των παρόχων υγειονομικής περίθαλψης για τη συνεργασία με τους νέους ΛΟΑΤΚΙ+ και τον εντοπισμό συγκεκριμένων εκπαιδευτικών αναγκών.	Πέντε θέματα συνόψισαν τις απαντήσεις των συμμετεχόντων σε ερωτήσεις συνέντευξης: 1) εκπαίδευση σχετικά με την ποικιλομορφία των φύλων 2) δυσφορία με θέματα που σχετίζονται με το φύλο 3) λόγοι για τους οποίους δεν ρωτάς σχετικά με το φύλο 4) συζήτηση για το φύλο με ασθενείς και 5) ανάγκη για πόρους.
15.	2018	Felsenstein	Μελέτη με παρέμβαση	Η αξιολόγηση παρέμβασης με τη μορφή συζήτησης για την ενίσχυση της φροντίδας	Η παρέμβαση έδειξε στατιστικά σημαντική αύξηση των γνώσεων για τους ΛΟΑΤΚΙ+

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
				των ασθενών σε μια κλινική πρωτοβάθμιας περίθαλψης.	στην αξιολόγηση πριν και μετά την παρέμβαση, η οποία εμφάνισε ότι το 72% των νοσηλευτών ήταν πιο έτοιμοι για την παροχή υπηρεσιών.
16.	2023	Seretlo and Mokgatle	Ποιοτική	Η διερεύνηση των εμπειριών και των αντιλήψεων των νοσηλευτών ΠΦΥ κατά τη διάρκεια της παροχής SRHS για μέλη της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας.	Προέκυψαν τέσσερα θέματα: κατανόηση του SRHS, στάσεις νοσηλευτών ΠΦΥ, συχνότητα της παροχής υπηρεσιών με βάση τη χρήση του SHR και τις απόψεις των νοσηλευτών για το δικαίωμα να έχουν πρόσβαση στο SRHS.
17.	2018	Venturini et al	Ποιοτική	Ανάλυση της απόδοσης της νοσηλευτικής ομάδας στην καθημερινή αντιμετώπιση της σεξουαλικής ζωής ιδρυματοποιημένων ηλικιωμένων λεσβιών.	Βρέθηκαν συναισθήματα που προκαλούνταν στις ηλικιωμένες λεσβίες γυναίκες μέσα από το προσωπικό (αμηχανία, δυσφορία).
18.	2019	Burton et al	Ποιοτική	Η κατανόηση των εμπειριών και των	Τα κύρια θέματα ήταν: «Τα πράγματα

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
				αναγκών των ηλικιωμένων ΛΟΑΤΚΙ+ ενηλίκων κατά την πρόσβαση στη φροντίδα.	είναι διαφορετικά τώρα» και «Πρόσθετοι πόροι». Αυτά περιγράφουν άνεση των συμμετεχόντων με το να είναι «εκτός». Ανά τα χρόνια η παροχή υπηρεσιών έχει μεταβληθεί και εμφανίστηκαν νέες εναλλακτικές από τον πληθυσμό της περιοχής.
19.	2018	Willis et al	Ποιοτική	Η ανάλυση των δεδομένων που θα αφήσουν την συνπαραγόμενη έρευνα σε μέρη που παρέχουν φροντίδα σε ηλικιωμένους.	Αναδεικνύεται η αξία της έρευνας που παράγεται από κοινού στην υποκίνηση της οργανωτικής αλλαγής σε περιβάλλοντα φροντίδας ηλικιωμένων και μη διδακτικής αφήγησης στην ευαισθητοποίηση των ΛΟΑΤΚΙ+ μεταξύ του προσωπικού.
20.	2020	Cloyes et al	Ποσοτική -	Να αναλύσει τις στάσεις	Η Κλίμακα Στάσεων

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
			Συσχέτισης	των παρόχων της διεπιστημονικής ομάδας νοσοκομείων απέναντι στο σεξ και το φύλο.	προς τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς προσαρμοσμένη στον ξενώνα αποδείχθηκε έγκυρη. Οι συνολικές βαθμολογίες κυμαίνονταν από 32 - 55 δείχνοντας ότι οι στάσεις ήταν γενικά θετικές. Τα άτομα που πιστεύουν σε θρησκείες είχαν λιγότερο θετικές απόψεις, ενώ το να διαθέτει κάποιος πτυχίο και εμπειρία συνδέθηκαν με λιγότερο αρνητικές απόψεις.
21.	2022	Ussher et al	Μεικτή	Εξετάσαμε τις στάσεις, τις γνώσεις και τις πρακτικές για τον ΥΠΠ σχετικά με τη φροντίδα του καρκίνου ΛΟΑΤΚΙ+ με τη χρήση ενός ερευνητικού σχεδιασμού μεικτών μεθόδων.	Το μεγαλύτερο μέρος του υγειονομικού προσωπικού ανέφερε ότι δεν είχε εμφανίσει δυσκολία στην επικοινωνία με ΛΟΑΤΚΙ+ καρκινοπαθείς, ωστόσο υπήρξε ένα κενό στην εμπειρία

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
					και τη στήριξη στην παροχή υπηρεσιών αυτών των ατόμων. Πολλοί ήθελαν περισσότερη εκπαίδευση, ιδιαίτερα σε άτομα με διαφορετικό φύλο και σε εκείνους που γεννήθηκαν με διαφυλικές παραλλαγές.
22.	2020	Sutter et al	Ποσοτική - Συγχρονική	Η αναγνώριση των απόψεων για τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου των ασθενών με καρκίνο και του προσωπικού υγειονομικής περίθαλψης.	Η πλειονότητα των εφαρμογών ανέφερε ότι αντιμετωπίζουν άνετα τους SGM ασθενείς, αλλά ήταν λιγότερο σίγουροι για τη γνώση των αναγκών υγείας τους. Αν και λιγότεροι από τους μισούς πίστευαν ότι η εκπαίδευση θα έπρεπε να είναι υποχρεωτική, το 79,5% ενδιαφέρθηκε για εκπαίδευση σχετικά με τις μοναδικές ανάγκες

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
					υγείας των SGMs.
23.	2022	Hamtzani et al	Ποσοτική - Συσχέτισης	Εξέταση σιωπηρών και ρητών στάσεων απέναντι στους ομοφυλόφιλους και τις λεσβίες από τους ετεροφυλόφιλους προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές ψυχολογίας και νοσηλευτικής.	Όλες οι ομάδες κράτησαν αρνητικές σιωπηρές στάσεις απέναντι στους ομοφυλόφιλους και λεσβίες. Οι σπουδαστές νοσηλευτικής παρουσίασαν λιγότερο θετικές απόψεις προς τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα σε σχέση με τους σπουδαστές ψυχολογίας.
24.	2022	Sim-Sim et al	Ποσοτική - Συγχρονική	Να αναλύσουν τις στάσεις και τις πεποιθήσεις πορτογάλων και αμερικανών φοιτητών νοσηλευτικής, απέναντι στη σεξουαλικότητα και να προσδιορίσουν την εθνικότητα, τις κοινωνικο-δημογραφικές πληροφορίες, και συναισθηματικές-σεξουαλικές πεποιθήσεις και στάσεις.	Οι γυναίκες που κατάγονται από την Πορτογαλία εμφανίζονται πιο ανοικτές στη σεξουαλικότητα σε σχέση με τους άνδρες. Από όσους έλαβαν μέρος τα άτομα με πιο ενεργή σεξουαλική ζωή καθώς και γκέι πορτογάλοι και

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
					αμφιφυλόφιλοι αμερικάνοι φοιτητές παρουσιάστηκαν πιο εγκρατείς.
25.	2022	Fradelos et al	Ποσοτική - Συγχρονική	Να διερευνήσει τις ψυχομετρικές ιδιότητες, τις γνώσεις και τις στάσεις των φοιτητών νοσηλευτικής απέναντι σε λεσβίες, ομοφυλόφιλους, αμφιφυλόφιλους και τρανσέξουαλ.	Ανακαλύφθηκε η άνεση, η αξιοπιστία, η διάθεση και το ενδιαφέρον. Η έρευνα ανακάλυψε και την σύνδεση μεταξύ της θρησκευτικότητας, του σεξουαλικής ταυτότητας και της διάρκειας ζωής ενός ατόμου σε συνδυασμό με τον τρόπο αντιμετώπισης των ΛΟΑΤΚΙ+ ανθρώπων.
26.	2019	Kwak, Kim and Kim	Ποσοτική - Συγχρονική	Η μέτρηση του βαθμού της ομοφοβίας σε κορεάτες φοιτητές νοσηλευτικής και να βρει τους παράγοντες που επηρεάζουν την προκατάληψη αυτή.	Το 92,9% των συμμετεχόντων ταξινομήθηκαν ως ομοφοβικοί και το 42,3% ως άκρως ομοφοβικοί. Άνδρες που πιστεύουν σε κάποια θρησκεία, παρουσιάζουν μειωμένο

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
					αυτοσεβασμό και δεν έχουν έρθει σε επαφή με ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα έχουν μεγαλύτερη πιθανότητα να παρουσιάσουν ομοφοβία. Έτσι, συνεχίζουν να έχουν αυτή την προκατάληψη.
27.	2019	Jimenez and Gallén	Ποσοτική - Συγχρονική	Η μέτρηση των γνώσεων και των στάσεων των καταλανών φοιτητών νοσηλευτικής σχετικά με ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς, καθώς και η αντίληψή τους για ειδική εκπαίδευση σε αυτόν τον τομέα, σύμφωνα με τους τρόπους πρακτικής τους, κοινωνικοδημογραφικές συνθήκες και ακαδημαϊκό υπόβαθρο κατά την πανδημία COVID-19.	Πάνω από το 50% δεν παρακολούθησαν συγκεκριμένη εκπαίδευση για τη φροντίδα του ΛΟΑΤΚΙ+ πληθυσμού. Διαφορές μεταξύ των τρόπων πρακτικής άσκησης έδειξε υψηλότερες τιμές στην ομάδα της πρακτικής άσκησης του προγράμματος σπουδών: στάσεις ($U = 6526,50, p = 0,031$) και αντίληψη προπόνησης ($U = 5926,50, p = 0,008$).

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
28.	2019	Cave et al	Μελέτη με παρέμβαση	Μια ομαδική δραστηριότητα προσομοίωσης διεπαγγελματικής εκπαίδευσης η οποία αναπτύχθηκε ως δραστηριότητα διδασκαλίας σε ένα πανεπιστήμιο για πτυχιούχους εκπαιδευόμενους υγείας για πάνω από 2 χρόνια.	Οι μαθητές/τριες αντέδρασαν συντριπτικά θετικά στις δραστηριότητες του εργαστηρίου. Ο μέσος όρος δεδομένων 2 ετών έδωσε απαντήσεις των μαθητών που συμφωνούν απόλυτα και συμφωνούν στο 90% ή υψηλότερο για όλες τις βασικές ικανότητες του IPEC, καθώς και για εκπαιδευτικούς στόχους του εργαστηρίου.
29.	2019	Holloway et al	Ποσοτική - Συγχρονική	Την αξιολόγηση των εμπειριών καθοδήγησης φοιτητών SGM που επιδιώκουν σταδιοδρομία στον τομέα της υγείας και να αποσπάσουν τις απόψεις τους σχετικά με το τι κάνει έναν αποτελεσματικό μέντορα.	Συνολικά, οι μαθητές βαθμολόγησαν την ποιότητα των εμπειριών καθοδήγησης ως (πολύ) καλές: 83,8% μεταξύ των συμμετεχόντων που ανέφεραν ότι είχαν έναν ακαδημαϊκό μέντορα που τους

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
					αναγνώρισε ανοιχτά ως SGM και το 79,5% μεταξύ των συμμετεχόντων που είχαν ένα σύμβουλο (ns) που δεν τους αναγνώρισε ως SGM.
30.	2021	Sherman et al	Ποσοτική - Συγχρονική	Να αξιολογήσει την αποτελεσματικότητα και τη σκοπιμότητα του έργου ενσωμάτωσης προγράμματος σπουδών για διεμφυλικά άτομα (TCIP) στη βελτίωση των γνώσεων και των στάσεων υγείας που σχετίζονται με το TGD μεταξύ ενός δείγματος φοιτητών νοσηλευτικής.	Τα ευρήματα υποδεικνύουν ότι το περιεχόμενο του προγράμματος σπουδών που σχετίζεται με το TGD βελτίωσε την ευαισθητοποίηση των μαθητών ως προς το φύλο, με βελτιώσεις στις αυτοαναφερόμενες δεξιότητες παροχής φροντίδας σε άτομα με TGD. Οι φοιτητές αναζήτησαν πιο πολλές πληροφορίες για τα τρανσέξουαλ και με διαφορετικό φύλο άτομα δίνοντας την ευκαιρία για ανέλιξη.

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
31.	2018	Greene et al	Ποσοτική - Συσχέτισης	Να κατανοήσουμε τις διαφοροποιήσεις μεταξύ των επιστημονικών κλάδων στην υγεία των ΛΟΑΤΚΙ+ αξιολογώντας τις αντιλήψεις των φοιτητών της ιατρικής, της οδοντιατρικής και της νοσηλευτικής για την ετοιμότητα σε τρεις τομείς: επίπεδα άνεσης, στάσεις, και επίσημη εκπαίδευση.	Το 70 - 74% των φοιτητών δήλωσε εξοικειωμένο με την παροχή φροντίδας ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων. Το 71 - 81% δήλωσαν ενδιαφέρον για να εκπαιδευτούν στην παροχή φροντίδας ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων. Οι ΛΟΑΤΚΙ+ φοιτητές δεν θεώρησαν ότι οι καθηγητές τους προσέφεραν τις σωστές γνώσεις.
32.	2020	Laiti et al	Ποιοτική	Να περιγραφούν οι εμπειρίες Φινλανδών ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητών που είχαν επαφή με νοσηλευτές γυμνασίου.	Τα ευρήματα δείχνουν ότι οι ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές ένιωθαν τη δέσμευση των νοσηλευτών, ενώ συχνά ήταν μη υποστηρικτικοί σε θέματα σχετικά με τη σεξουαλικότητα και την ταυτότητα φύλου τους.
33.	2022	Laiti et al	Ποιοτική	Αναφέρεται στα βιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητών που έρχονται σε επαφή με	Τα ευρήματα δείχνουν ότι οι μαθητές LGBTQ+

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
				τους σχολικούς νοσηλευτές.	ένιωθαν ότι η δέσμευση των νοσοκόμων γυμνασίου δεν ήταν συχνά υποστηρικτική σε θέματα σχετικά με τη σεξουαλικότητα και την ταυτότητα φύλου τους. Οι ΛΟΑΤΚΙ+ έφηβοι ανέφεραν ότι χρειάζονται γνώσεις και στήριξη, ώστε να αποδέχονται την ανομοιότητα τα υπόλοιπα παιδιά στο σχολείο.
34.	2020	Earnshaw et al	Ποιοτική	Μελέτη της σχέσης των ΛΟΑΤΚΙ+ εφήβων και των σχολικών νοσηλευτών σε σχέση με τις διάφορες μορφές βίας και τις ενέργειες των νοσηλευτών σε αυτά τα θέματα.	Οι απόψεις των ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητών σε σχέση με τους σχολικούς νοσηλευτές δίστανται. Οι ΛΟΑΤΚΙ+ έφηβοι ενημερώνουν για την συχνή εμφάνιση βίας, ενώ οι σχολικοί νοσηλευτές δεν γνωρίζουν κάποιο συμβάν στα σχολεία

A/A	Έτος	Συγγραφέας	Είδος	Σκοπός	Αποτελέσματα
					που εργάζονται.
35.	2020	Eisenberg et al	Ποιοτική	Να περιγράψει τις εμπειρίες των εφήβων με TGD, τις ανησυχίες και ανάγκες τους σε περιβάλλοντα υγειονομικής περίθαλψης, συμπεριλαμβανομένων των σχολείων τους.	Δύο βασικά θέματα αφορούσαν άμεσα τις ανησυχίες και ανάγκες των νέων TGD σε περιβάλλοντα υγειονομικής περίθαλψης: 1) Ερώτηση για το φύλο και αντωνυμίες και 2) Εκπαίδευση για παρόχους υγειονομικής περίθαλψης.

Για την καλύτερη ανάλυση των αποτελεσμάτων της συστηματικής ανασκόπησης, αυτά παρουσιάζονται σε πέντε διαφορετικά υποκεφάλαια. Το πρώτο αφορά, γενικά, στις γνώσεις, τις στάσεις και τις συμπεριφορές των νοσηλευτών με επίκεντρο την πρωτοβάθμια φροντίδα και τις υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας εστιάζοντας σε θέματα που αφορούν στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα, το δεύτερο αναφέρεται στη διαχείριση των ΛΟΑΤΚΙ+ εφήβων και το τρίτο των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας. Ακολουθούν υποκεφάλαια, που αφορούν στους νοσηλευτές που παρέχουν φροντίδα υγείας σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα σε αγροτικές περιοχές, στο ρόλο του νοσηλευτή αναφορικά με τον προσυμπτωματικό έλεγχο και τον καρκίνο σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα και το ρόλο του νοσηλευτή αναφορικά με τους ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές. Τέλος, σε ξεχωριστά υποκεφάλαια παρουσιάζονται οι απόψεις των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων σχετικά με την παρεχόμενη σε αυτούς φροντίδα υγείας και την επαφή τους με τους επαγγελματίες

υγείας και τη σχετική θεματολογία αναφορικά με τα προγράμματα σπουδών και τους φοιτητές σχολών επιστημών υγείας.

4.1. ΓΝΩΣΕΙΣ, ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΜΕ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΕ ΛΟΑΤΚΙ+ ΑΤΟΜΑ

Οι νοσηλευτές της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας θεωρούνται ως το πρώτο σημείο επαφής με τις υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης για όλους τους τύπους ασθενών και παρέχουν διαφορετικές υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Επιπρόσθετα, το νοσηλευτικό προσωπικό εμφανίζει πρόβλημα στην απόδοση υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Αυτό ευθύνεται σε μη ενίσχυση των κανόνων και σε απουσία ικανότητας, τεχνογνωσίας και επιδεξιότητας σε θέματα σχετικά με ζητήματα υγείας ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων. Επιπλέον, οι επαγγελματίες υγείας διαπίστωσαν ότι τα πολιτιστικά και θρησκευτικά πιστεύω ήταν εν μέρει υπεύθυνα για τα προβλήματα επικοινωνίας με τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς. Οι διακρίσεις, τα επικριτικά σχόλια και οι προκαταλήψεις ήταν συχνό πρόβλημα (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Οι νοσηλευτές βλέπουν την ανάγκη να κρίνουν ανθρώπους με τους οποίους μπορούν να σχετίζονται, με αποτέλεσμα η απόδοση υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγειονομικής περίθαλψης σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ να είναι φυσιολογική και να αντιμετωπίζονται όπως κάθε ασθενής. Η χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης, όπως το διαδίκτυο, η τηλεόραση κλπ., είναι οι κύριοι διευκολυντές για να συνεχίσουν να προσφέρουν και να παρέχουν υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγειονομικής περίθαλψης σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Η έρευνα παρουσίασε ότι οι νοσηλευτές το 2017 είχαν υψηλότερο βαθμό επικοινωνίας με λεσβίες και ομοφυλόφιλους ασθενείς και προκαταλήψεις προς την ομοφυλοφιλία,

και χαμηλότερα επίπεδα αποφυγής και ομοφοβίας των ομοφυλόφιλων και λεσβιών ατόμων και αντιμετώπισης των ομοφυλόφιλων και λεσβιών ατόμων ως ανέντιμα σε σχέση με τους νοσηλευτές το 2005. Τα έτη ζωής μετέτρεψαν τις διαφορές σε μερικά σημεία των απόψεων για την ομοφυλοφιλία από το 2005 μέχρι το 2017. Η προσπάθεια δημιουργίας προγραμμάτων εκπαίδευσης που έχουν ως σκοπό και τη σωστή διαχείριση, αλλά και την εξάλειψη των ομοφοβικών τάσεων και απόψεων σε σχέση με την ομοφυλοφιλία, είναι απαραίτητη. Η αξιολόγηση της στάσης των παρόχων υγειονομικής περίθαλψης απέναντι στην ομοφυλοφιλία είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη προγραμμάτων κατάρτισης από εκπαιδευτικούς και κλινικούς επαγγελματίες, για να ξεπεραστούν οι προκαταλήψεις, τα στερεότυπα, το στίγμα και η σιωπή για λεσβιακά και γκέι ζητήματα μεταξύ των παρόχων υγειονομικής περίθαλψης (Lin et al., 2021). Οι νοσηλευτές ελπίζουν ότι αυτές οι προτεινόμενες δραστηριότητες (ανοικτή πρόσβαση σε υπηρεσίες, προγράμματα, εκστρατείες, συζητήσεις, ενδοϋπηρεσιακή εκπαίδευση) θα πετύχουν την αποδοχή των ΛΟΑΤΚΙ+ από την κοινωνία, θα διαδώσουν τη γνώση και θα τονίσουν τη σημασία της ένταξης για τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Στις περισσότερες περιπτώσεις, όταν τίθεται το θέμα των υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης, επικεντρώνονται στην υγεία των αντρών και των γυναικών. Έτσι, η παροχή αυτής της βοήθειας σε όλο τον κόσμο είναι αναγκαία, διότι μπορούν να μετατρέψουν την ατομική υγεία προς το καλύτερο, καθώς και να επιτραπεί στον κόσμο να επιτελέσει το σεξουαλικό και αναπαραγωγικό τους δικαίωμα (Seretlo and Mokgatle, 2023). Επισημαίνεται πως η παροχή αυτών των υπηρεσιών πρέπει να είναι προσβάσιμες με ευκολία και να προσφέρονται στον κόσμο, χωρίς διακρίσεις όπως η ηλικία, το οικογενειακό προφίλ, το φύλο, η καταγωγή, ο σεξουαλικός προσανατολισμός και τέλος, η κοινωνική και οικονομική ευχέρεια (Seretlo and Mokgatle, 2023). Η κατάρτιση και η εκπαίδευση των επαγγελματιών υγείας γι' αυτά τα θέματα θα πρέπει να παρέχονται με πολλαπλούς τρόπους, λόγω της ποικιλίας των συλ μάθησης στους ενήλικες εκπαιδευόμενους. Στους τρόπους εκπαίδευσης συγκαταλέγεται η ανοικτή επικοινωνία, χωρίς περιορισμούς, παραθέτοντας ερωτήματα και απορίες σχετικά με την παροχή υπηρεσιών και φροντίδας σε ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς (Felsenstein, 2018).

Οι νοσηλευτές της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας ανέφεραν ότι τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ φοβούνται να μην κριθούν για τη σεξουαλικότητα και τον σεξουαλικό προσανατολισμό, καθώς επισκέπτονται τις κλινικές τους (Seretlo and Mokgatle, 2022). Στη μελέτη των Seretlo and Mokgatle (2022), οι περισσότεροι νοσηλευτές πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας ανέφεραν ότι αποδέχονται ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, επειδή μαθαίνουν από αυτά. Προσδιόρισαν ότι ορισμένα από τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα ήταν πολύ πρόθυμα να μοιραστούν με τους νοσηλευτές πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας ανάγκες τους για υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης, συμπεριλαμβανομένης της κατανόησης του τρόπου ζωής και των σεξουαλικών τους πρακτικών (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Επίσης, τα εμπόδια που σχετίζονται με τους νοσηλευτές της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας θεωρούνται ότι είναι οι συμπεριφορές, οι στάσεις, η έλλειψη εκπαίδευσης, οι γνώσεις και οι δεξιότητες των νοσηλευτών που παρέχουν υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ αδέξια (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ των παρόχων υγειονομικής περίθαλψης και των ασθενών ήταν ο πιο σημαντικός παράγων στην αποκάλυψη του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου μεταξύ των σεξουαλικών και έμφυλων ατόμων μειονότητας όταν λάμβαναν ιατρικές υπηρεσίες. Τα άτομα σεξουαλικής μειονότητας έδιναν πληροφορίες για τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους πιο επιταμμένα στο υγειονομικό προσωπικό που τους δημιουργούσε το αίσθημα αποδοχής και ασφάλειας, ενώ αντίθετα, σταματούσαν να μιλούν εκτεταμένα και να μοιράζονται σκέψεις με το υγειονομικό προσωπικό που παρουσίαζε στερεοτυπικές συμπεριφορές και προκαταλήψεις (An and Chung, 2022).

Σύμφωνα με τον Banerjee et al. (2018), σε πρόσφατη μελέτη που αξιολογούσε τις γνώσεις, τις στάσεις και τις συμπεριφορές των ογκολογικών παρόχων περίθαλψης σχετικά με τη ΛΟΑΤΚΙ+ υγεία σε ένα μεμονωμένο ίδρυμα, τα αποτελέσματα έδειξαν σημαντικά κενά γνώσης με λιγότερο από το 50% των επαγγελματιών υγείας να απαντούν σωστά σε ερωτήσεις γνώσης. Το 94% επιβεβαίωσαν ότι νιώθουν άνετα να φροντίζουν άτομα του ΛΟΑΤΚΙ+ πληθυσμού. Μόνο το ένα τέταρτο περίπου ρωτούσε

ευθέως για τον σεξουαλικό προσανατολισμό του ασθενούς κατά τη λήψη ιστορικού και λίγο περισσότερο από το ένα τρίτο ένιωθε την ανάγκη για υποχρεωτική εκπαίδευση σχετικά με την πολιτισμική ικανότητα και την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+ στα ιδρύματά τους. Παρόλο που ο Shetty et al. (2016), δεν βρήκαν σημαντικές διαφορές στη γνώση, τις στάσεις και τις συμπεριφορές σχετικά με την υγεία των ΛΟΑΤΚΙ+ με βάση τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των επαγγελματιών υγείας, άλλες μελέτες έχουν δείξει ότι ορισμένα δημογραφικά χαρακτηριστικά, όπως η προσωπική ή επαγγελματική επαφή με ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα και ο αυτοπροσδιορισμός ως ΛΟΑΤΚΙ+ σχετίζεται με πιο θετικές στάσεις σχετικά με την υγειονομική περίθαλψη των ασθενών ΛΟΑΤΚΙ+ (Banerjee et al., 2018).

Στη νότια Αφρική πραγματοποιήθηκε έρευνα που στόχο είχε να διερευνήσει πώς οι νοσηλευτές της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας βιώνουν και αντιλαμβάνονται τις υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας για άτομα ΛΟΑΤΚΙ. Σύμφωνα με την έρευνα αυτή, οι νοσηλευτές της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας πιστεύουν ότι η έλλειψη εκπαίδευσης, οι απαγορευτικές και μη διαθέσιμες υπηρεσίες, οι κατευθυντήριες γραμμές, οι πολιτικές ανεπαρκείς σε πόρους και η έλλειψη κυβερνητικής βοήθειας είναι τα κύρια θεσμικά εμπόδια για εύκολα προσβάσιμες και φιλικές προς τη χρήση υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγειονομικής περίθαλψης για άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Οι υπάρχουσες γνώσεις του νοσηλευτικού προσωπικού σε θέματα λεσβιών και ομοφυλοφίλων είναι αμφίβολες λόγω του ετεροσεξισμού και του συντηρητισμού, έτσι υπάρχει δυσκολία στην εκμάθηση του προσωπικού, ώστε να παρέχει υπηρεσίες στον πληθυσμό αυτό. Τόσο η έλλειψη εκπαίδευσης, όσο και η προκατάληψη στους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης μπορεί να οδηγήσει σε κακή επικοινωνία ασθενή - παρόχου και να θέσει σε κίνδυνο τη συμμόρφωση και την ικανοποίηση των ασθενών με τη φροντίδα που λαμβάνουν. Το νοσηλευτικό προσωπικό σε όλα τα μέρη που παρέχει νοσηλευτική φροντίδα θα πρέπει να έρχεται σε επαφή με ομοφυλόφιλος ασθενείς. Έτσι, είναι αναγκαίο να εναρμονίζεται με τις υποχρεώσεις και τα θέλω των ατόμων αυτών (Lin et al., 2021).

Ορισμένοι από τους νοσηλευτές εξέφρασαν την άποψη ότι λόγω της ηλικίας τους είναι ευκολότερο να παρέχουν υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ ανεξάρτητα από την έλλειψη εκπαίδευσης. Ανέφεραν ότι η νεότερη γενιά μπορεί πιο εύκολα να μιλήσει και να συσχετιστεί με άτομα ΛΟΑΤΚΙ+, χωρίς να τα κρίνει. Μερικοί υποστήριξαν ότι πλέον τα πράγματα έχουν αλλάξει και η σεξουαλική επαφή δεν πραγματοποιείται μόνο κολπικά ή μόνο μεταξύ ενός άντρα και μιας γυναίκας. Άλλοι νοσηλευτές, λόγω της εργασιακής τους εμπειρίας και των γνώσεων που απέκτησαν από συγκεκριμένα μαθήματα, δήλωσαν ότι συνέχισαν να παρέχουν υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+. Επίσης, έχει συσχετιστεί ως βοηθητική, η ύπαρξη μελών της οικογένειας και φίλων που είναι ΛΟΑΤΚΙ+, στην παροχή υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ που επισκέπτονται κλινικές (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Η προσωπική ταλαιπωρία κατά τη θεραπεία τρανς ασθενών και η έλλειψη εκπαίδευσης και κατάρτισης στην παροχή φροντίδας υγείας σε τρανς άτομα, έχουν αναγνωριστεί ως εμπόδια για τους επαγγελματίες υγείας να παρέχουν φροντίδα υψηλής ποιότητας σε τρανς ασθενείς. Η έλλειψη επίσημης εκπαίδευσης σε συνδυασμό με την περιορισμένη κοινωνική ευαισθητοποίηση, μπορεί να οδηγήσει σε «ακατάλληλη περιέργεια» μεταξύ των επαγγελματιών υγείας, όταν έρχονται αντιμέτωποι με τρανς ασθενείς, υποβαθμίζοντας την ποιότητα της παρεχόμενης φροντίδας (Grant et al., 2021).

Σύμφωνα με τον Lin et al., (2021), η μεγαλύτερη ηλικία, το να είσαι παντρεμένος, το να είσαι πολύ θρησκευόμενος, το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και η έλλειψη προσωπικής ή επαγγελματικής επαφής με λεσβίες και ομοφυλόφιλα άτομα, προέβλεπαν αρνητική στάση απέναντι στην ομοφυλοφιλία μεταξύ των νοσηλευτών. Σε μια πρόσφατη έρευνα διατυπώθηκε πως το νοσηλευτικό προσωπικό δεν γνώριζε πληροφορίες όσον αφορά την ομοφυλοφιλία. Οι άντρες παρουσίαζαν αρνητική στάση σε σχέση με τις γυναίκες προς την ομοφυλοφιλία. Τέλος, δεν συσχετίστηκε η συμπεριφορά των ανδρών και των γυναικών νοσηλευτών όσον αφορά την επαφή με λεσβίες ή ομοφυλόφιλους ασθενείς (Lin et al., 2021).

Σε μελέτη που έχει ως σκοπό να αξιολογήσει τα αποτελέσματα εκπαίδευσης διαφορετικών επαγγελματιών για την προώθηση της ασφαλούς και χωρίς αποκλεισμούς ογκολογικής φροντίδας ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων και για την καλύτερη διαχείριση των αναγκών φροντίδας αυτού του πληθυσμού, προέκυψε πως η πλειονότητα του προσωπικού δήλωσε ότι αισθάνεται άνετα να χαρακτηρίζεται ως κάποιος που υποστηρίζει τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+, τόσο πριν όσο και μετά την εκπαίδευση. Ως αποτέλεσμα, δεν παρουσιάζεται στατιστικά κάποια σοβαρή αλλαγή στο στοιχείο αυτό. Τα λοιπά ευρήματα της μελέτης υποδηλώνουν ότι το υγειονομικό προσωπικό έχει την πρόθεση να καλύψει τις ανάγκες ενός πολιτισμικά διαφορετικού πληθυσμού ασθενών, αλλά χρειάζεται εκπαίδευση για να αποκτήσει δεξιότητες και υιοθετήσει στρατηγικές για τη δημιουργία ενός ασφαλούς και φιλόξενου περιβάλλοντος για τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+. Η μελέτη καταλήγει, επίσης, ότι ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα πολιτισμικών ικανοτήτων μπορεί να βοηθήσει στην αντιμετώπιση της συνεχιζόμενης σκόπιμης ή ακούσιας διάκρισης των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων σε χώρους παροχής υγειονομικής περίθαλψης (Russell and Corbitt, 2022).

Η ποιοτική μελέτη που ως στόχο είχε την αναζήτηση για το πώς οι κλινικοί γιατροί κατάφεραν να μελετήσουν στοιχεία, να αναγνωρίσουν δυσκολίες και ευκολίες και να καταλαβαίνουν τα κενά στην πορεία τους σε σχέση με την προσφορά υπηρεσιών σε τρανς άτομα, αναγνώρισε πέντε θέματα. Το πρώτο θέμα αφορά στην απόκτηση γνώσης μέσω επίσημων και ανεπίσημων οδών. Οι επίσημες οδοί για την απόκτηση γνώσεων περιλάμβαναν δεξιότητες ή γνώσεις που σχετίζονται με την υγειονομική περίθαλψη των τρανς και που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια της παραμονής ή του εθελοντισμού σε μια κλινική. Η πλειονότητα έμαθε μέσω της παρακολούθησης εκπαίδευσης στο χώρο εργασίας. Όλοι οι συμμετέχοντες εκτός από έναν, συζήτησαν για την απόκτηση γνώσεων μέσω άτυπων οδών (π.χ. βιβλία, συνέδρια, διαδικτυακές μέθοδοι μάθησης). Το δεύτερο θέμα αφορούσε τις αντιληπτές προκλήσεις και τα εμπόδια. Αν και όσοι έλαβαν μέρος εμφάνιζαν έλλειψη γνώσης, οι γιατροί έριχναν την ευθύνη σε δευτερογενή αίτια, όπως ο μικρός όγκος πληροφοριών ή στο μικρό αριθμό ασθενών. Το τρίτο θέμα αναφέρεται στη δημιουργία ισχυρών σχέσεων μεταξύ ασθενών - ιατρών, ως το κλειδί για την απόκτηση επάρκειας στη φροντίδα των τρανς ατόμων. Εντούτοις, παρουσιάστηκαν δύο εμπόδια. Το πρώτο αφορά την αμοιβαία δυσπιστία

και το δεύτερο την ικανοποίηση των προσδοκιών. Οι κλινικοί γιατροί συζήτησαν για τη δύναμη λήψης αποφάσεων -συνήθως σχετικά με τη συνταγογράφηση ορμονών- σπανιότερα σχετικά με την παροχή πρωτοβάθμιας φροντίδας. Οι κλινικοί ιατροί, δεν συμβουλεύουν άτομα που έχουν υποβληθεί σε ορμονοθεραπεία. Το τέταρτο θέμα αφορά το στίγμα. Από το σύνολο, μόνο τρεις κλινικοί γιατροί δεν παρουσίασαν στιγματική προσωπικότητα δείχνοντας έτσι ότι οι δεσμοί μεταξύ γιατρών και ασθενών διακατέχονται, μεταξύ άλλων, από στίγμα. Τέλος, το πέμπτο θέμα έχει να κάνει με την προσωπική επίτευξη των στόχων, με τη σωστή επικοινωνία και τις σωστές πρακτικές. Οι στρατηγικές περιλάμβαναν την επιμέλεια του εργασιακού περιβάλλοντος που διευκόλυνε την παροχή υποστηρικτικής και χωρίς αποκλεισμούς φροντίδας. Αυτές περιλάμβαναν την πρόσληψη διαφορετικού και πολιτισμικά ικανού προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων τρανς ατόμων, προώθηση μιας μη επικριτικής κουλτούρας, μείωση των περιορισμών στα φάρμακα και των περιορισμών στη διάρκεια των επισκέψεων και τη δημιουργία συστημάτων για την υποστήριξη της περίθαλψης των ασθενών αυτών (Soled et al., 2022).

Επιπλέον, εμπόδιο θεωρήθηκε το κοινωνικό στίγμα κατά των ατόμων ΛΟΑΤΚΙ στην πρόσβαση και στη χρήση υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης. Οι νοσηλευτές πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας πιστεύουν ότι μερικοί από τους λόγους για τους οποίους τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ δεν έχουν πρόσβαση και δεν χρησιμοποιούν υπηρεσίες σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης, όπως τα ετεροφυλόφιλα άτομα, είναι λόγω του στιγματισμού των μελών της κοινότητας (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Μια άλλη έρευνα είχε στόχο να συγκρίνει τις στάσεις των νοσηλευτών απέναντι στην ομοφυλοφιλία στη Ταϊβάν το 2005 και το 2017, και να διερευνήσει το ρόλο των δημογραφικών χαρακτηριστικών στην τάση μεταβολής της στάσης απέναντι στην ομοφυλοφιλία αυτό το χρονικό διάστημα. Τα αποτελέσματα αποκάλυψαν ότι οι νοσηλευτές άνω των 30 ετών εμφάνισαν περισσότερο αρνητικές στάσεις τόσο στην έρευνα του 2005 όσο και στην έρευνα του 2017. Οι νοσηλευτές με πτυχίο Bachelor ή Master απέρριπταν λιγότερο και απέφευγαν σπανιότερα την επαφή τόσο στην έρευνα του 2005, όσο και στην έρευνα του 2017, από εκείνους που δεν είχαν πτυχίο Bachelor

ή Master. Οι νοσηλευτές που συμμετείχαν τακτικά σε θρησκευτικές δραστηριότητες έκριναν περισσότερο την ομοφυλοφιλία ως ανήθικη συγκριτικά με όσους δεν συμμετείχαν τακτικά σε θρησκευτικές δραστηριότητες (Lin et al., 2021).

Σε μελέτη που εξέτασε τις αντιλήψεις των επαγγελματιών υγείας και των φοιτητών επιστημών υγείας της Τασμανίας για την υγεία των τρανς, όταν ρωτήθηκαν αν είχαν λάβει κάποια εκπαίδευση σχετικά με την υγεία των τρανς στην επίσημη εκπαίδευσή τους, οι απαντήσεις διέφεραν ανάλογα με την ηλικία και το στάδιο της σταδιοδρομίας. Παρά την αρχική υπόθεση ότι οι σύγχρονοι φοιτητές επιστημών υγείας μπορεί να έχουν μεγαλύτερη επίγνωση των ζητημάτων που αφορούν στα τρανς άτομα, αυτό δεν προέκυψε από τα ευρήματα της μελέτης. Όπως και οι επαγγελματίες υγείας, έτσι και οι φοιτητές ανέφεραν, επίσης, ότι δεν έλαβαν επίσημη εκπαίδευση ούτε είχαν ιδιαίτερη αλληλεπίδραση με τρανς ασθενείς κατά την κλινική τους άσκηση. Κάποιοι θεωρούν πως η εκπαίδευσή τους μέσω των ασθενών ήταν σωστή και κατάλληλη, ωστόσο αυτό μπορεί να προκαλέσει ένα αίσθημα ευθύνης προς τους ασθενείς (Grant et al., 2021).

Σύμφωνα με νοσηλευτές της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, στην είσοδο κάθε κλινικής θα πρέπει να τοποθετούνται πινακίδες ανακοινώσεων, που να δείχνουν τις υπηρεσίες που παρέχονται, διότι πιστεύουν ότι πρέπει να γίνονται με διαφάνεια, όπως κάθε άλλη υπηρεσία εντός των κλινικών. Ωστόσο, μερικοί νοσηλευτές πιστεύουν ότι ο διαχωρισμός και η απομόνωση των υπηρεσιών για άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ θα σήμαινε στιγματισμό. Όλο το νοσηλευτικό προσωπικό σημείωσε τη σημαντικότητα εκπαίδευσης για να μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα με σταθερότητα και σιγουριά (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Λαμβάνοντας υπόψη τις λίγες πληροφορίες που παρέχει η βιβλιογραφία για την προσφορά σωστής και επιβεβαιωμένης φροντίδας σε ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς με καρκίνο, έλαβε χώρα μια διαδικτυακή έρευνα, ώστε να αναγνωριστούν οι απόψεις και το επίπεδο εκπαίδευσης του υγειονομικού προσωπικού όσον αφορά την παροχή φροντίδας αυτών των ασθενών. Συνολικά, η μελέτη έδειξε ότι υπάρχουν σημαντικά κενά στη γνώση των επαγγελματιών υγείας για την παροχή φροντίδας υγείας σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+, καθώς μόνο το 4,6% αυτών ήταν σε θέση να απαντήσουν σωστά σε όλες τις ερωτήσεις γνώσης. Τα ευρήματα κατέδειξαν, επίσης, ότι δημογραφικά χαρακτηριστικά των

συμμετεχόντων επαγγελματιών υγείας -μη χριστιανική θρησκευτική πεποίθηση, αυτοπροσδιορισμός ως ΛΟΑΤΚΙ+ και επαφή με ΛΟΑΤΚΙ+ φίλους/οικογένεια- συσχετίστηκαν με υψηλότερες βαθμολογίες γνώσεων. Επιπρόσθετα, η μεγαλύτερη εμπειρία για την προσφορά υγειονομικής περίθαλψης σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα συνδέθηκε με την αναγνώριση των σωστών στάσεων και απόψεων, με την ανοικτή επικοινωνία και με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά (SO/GI, θρησκεία). Αυτά τα ευρήματα δίνουν σταθερά τεράστια έμφαση στη γνώση για την παροχή φροντίδας σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ ως βασικό μοχλό για την αύξηση της ευαισθητοποίησης των επαγγελματιών υγείας έναντι των ΛΟΑΤΚΙ+ ογκολογικών ασθενών. Όταν ρωτήθηκαν επαγγελματίες υγείας εάν είχαν φροντίσει ποτέ ένα ΛΟΑΤΚΙ+ ή τρανς ασθενή, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η πλειονότητα (80%) είχε φροντίσει εν γνώσει της ένα ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενή και το 28% των επαγγελματιών υγείας είχε φροντίσει έναν τρανς ασθενή. Αν και συχνά συνδυάζονται στην ίδια δημογραφική κατηγορία, οι τρανς ασθενείς μπορεί να βρίσκονται σε πιο μειονεκτική θέση από τους υπόλοιπους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς, λόγω έλλειψης εμπειρίας των επαγγελματιών υγείας από την παροχή φροντίδας σε τρανς ασθενείς. Στην έρευνα, το 48% του υγειονομικού προσωπικού παρότρυναν τους ασθενείς να αποκαλύψουν την ταυτότητα φύλου και τον σεξουαλικό προσανατολισμό, ώστε να δημιουργηθεί ένας ελεύθερος, θετικός και ασφαλές χώρος για τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς. Οι περισσότεροι επαγγελματίες υγείας στη μελέτη, αναγνώρισαν ότι μια εκπαίδευση για την ευαισθητοποίηση σε σχετικά θέματα και την απόκτηση επικοινωνιακών δεξιοτήτων με άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ θα είναι χρήσιμη για τη βελτίωση της επικοινωνίας των ογκολογικών επαγγελματιών υγείας με τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς. Επίσης, η πλειονότητα των επαγγελματιών υγείας ήταν πρόθυμοι να συμπεριληφθούν στη λίστα επαγγελματιών υγείας φιλικών προς τη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα, αλλά μετά από περισσότερη εκπαίδευση (Banerjee et al., 2018).

Οι νοσηλευτές πρωτοβάθμιας φροντίδας πρότειναν τρόπους βελτίωσης και αναβάθμισης των υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης για τους ΛΟΑΤΚΙ, με στόχο την προαγωγή της υγείας και της ευημερίας αυτών των ατόμων. Επίσης, ανέφεραν τη σημασία της ελεύθερης πρόσβασης των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων σε αυτές τις υπηρεσίες. Η πλειονότητα των νοσηλευτών ανέφερε ότι θα πρέπει να υπάρχουν πολλές συζητήσεις, συνεχείς δεσμεύσεις, προγράμματα,

εκστρατείες και συνεχής εκπαίδευση σχετικά με τα ζητήματα αναπαραγωγικής και σεξουαλικής υγείας για ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, σε δημόσιους χώρους, στα ραδιόφωνα και στις τηλεοράσεις (Seretlo and Mokgatle, 2022).

Τα αποτελέσματα των προηγούμενων μελετών ενισχύονται και από άλλες μελέτες. Σύμφωνα με τους Soled et al. (2022), οι στιγματιστικές πεποιθήσεις και τα ελλείμματα γνώσης είναι κοινά κατά την παροχή φροντίδας υγείας σε άτομα τρανς (Soled et al., 2022). Η ολιστική περίθαλψη του ατόμου είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της σύγχρονης φροντίδας υγείας και οι επαγγελματίες υγείας πρέπει να εργάζονται με συνέπεια, λαμβάνοντας υπόψη την πολυπλοκότητα και τη διαφορετικότητα των ασθενών τους (Grant et al., 2021). Οι επαγγελματίες νοσηλευτές μπορούν να βοηθήσουν τις εγκαταστάσεις υγειονομικής περίθαλψής τους να ανταποκριθούν στις πολιτισμικές ικανότητες ΛΟΑΤΚΙ+ ενσωματώνοντας στη συνήθη εκπαίδευση του προσωπικού που αφορά την κουλτούρα ΛΟΑΤΚΙ+, ζητήματα υγείας και φροντίδα ασθενών (Felsenstein, 2018). Τέλος, η ανάγκη ανάπτυξης εκπαιδευτικών προγραμμάτων με στόχο τη βελτίωση όχι μόνο των νοσηλευτικών δεξιοτήτων, αλλά και της τροποποίησης των αρνητικών στάσεων τους σχετικά με την ομοφυλοφιλία είναι επείγουσα και αναδεικνύεται από νοσηλευτές (Lin et al., 2021). Σχεδόν όλοι οι νοσηλευτές της μελέτης αναφέρθηκαν στην ανάγκη τους για εκπαίδευση σχετικά με ζητήματα παροχής φροντίδας υγείας σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα και στη σημασία της ευαισθητοποίησης, της διαφάνειας, της εξειδίκευσης και της ενσωμάτωσης των υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγής υγειονομικής περίθαλψης αναφορικά με την παροχή φροντίδας υγείας σε αυτόν τον πληθυσμό ΛΟΑΤΚΙ+ (Seretlo and Mokgatle, 2022).

4.2. ΛΟΑΤΚΙ+ ΕΦΗΒΟΙ

Η προβληματική πρόσβαση στο σύστημα υγειονομικής περίθαλψης, ο ανεπαρκής εντοπισμός των αναγκών και η πλημμελής περίθαλψη επισημαίνονται ως εμπόδια, που κάνουν τους εφήβους και τους νέους ομοφυλόφιλους να νιώθουν αμηχανία, να βιώνουν διακρίσεις και τελικά να μην αναζητούν υπηρεσίες υγείας (Melo et al., 2022). Η ιδιότητα τού ομοφυλόφιλου εφήβου μπορεί να σημαίνει διπλή ευαλωτότητα και αυξημένες

πιθανότητες προβληματικής πρόσβασης στο σύστημα υγείας, λόγω του στίγματος (Melo et al., 2022). Σύμφωνα με έρευνα που είχε ως στόχο την ανάλυση των δηλώσεων νοσηλευτών σχετικά με την υγειονομική περίθαλψη για ομοφυλόφιλους εφήβους, όταν οι έφηβοι είναι ομοφυλόφιλοι το να μην αναζητούν την υπηρεσία είναι ακόμα πιο σημαντικό πρόβλημα (Melo et al., 2022).

Όσον αφορά στην οικογένεια, θεωρήθηκε ένα δύσκολο σημείο που πρέπει να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της φροντίδας για τους ομοφυλόφιλους εφήβους, κυρίως με ανοικτό και σαφή διάλογο σχετικά με ζητήματα σεξουαλικότητας και χαρακτηρίστηκε ως περιορισμός στην αλληλεπίδραση μεταξύ εφήβου και νοσηλεύτη (Melo et al., 2022). Οι σχέσεις του εφήβου με την οικογένεια επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο παρέχεται η φροντίδα. Οι νοσηλευτές, έχει φανεί ότι θέλουν να δημιουργήσουν ευνοϊκές σχέσεις και διάλογο που επιτρέπει στους εφήβους να μιλήσουν ανοιχτά για τον εαυτό τους (Melo et al., 2022).

Επίσης, οι νοσηλευτές συνειδητοποιούσαν ότι οι προκαταλήψεις και οι κρίσεις που βιώνουν οι ομοφυλόφιλοι έφηβοι στην κοινωνία έχουν αντίκτυπο και στις υπηρεσίες υγείας (Melo et al., 2022). Οι νοσηλευτές, κατά την αλληλεπίδραση με τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα λειτουργούσαν με σεβασμό, φροντίζοντας να μην προκαλούν δυσφορία, να μην αναπαράγουν προκαταλήψεις και κρίσεις για τους εφήβους και να μην τους αντιμετωπίζουν ως διαφορετικούς (Melo et al., 2022). Οι συμμετέχοντες ανέφεραν ότι κατέβαλαν προσπάθειες για να δώσουν την πληροφορία ότι οι νοσηλευτές είναι επαγγελματίες που σέβονται και δεν κρίνουν (Melo et al., 2022).

Σύμφωνα με τον Rider et al., (2019), σε μία άλλη έρευνα που πραγματοποιήθηκε με σκοπό να εξετάσει τις εμπειρίες και τις στάσεις των παρόχων υγειονομικής περίθαλψης σχετικά με τη συνεργασία τους με νέους τρανσέξουαλ και διαφορετικούς από το φύλο γέννησης ασθενείς, η εκπαίδευση των επαγγελματιών υγείας σχετικά με τη διαφορετικότητα του φύλου ήταν λίγη, μέτρια ή και ανύπαρκτη. Οι περισσότεροι συμμετέχοντες ανέφεραν ότι δεν έλαβαν κάποια εκπαίδευση σε ακαδημαϊκό πρόγραμμα σε σχέση με την υγεία των τρανς ατόμων. Οι πάροχοι εξέφρασαν τη δυσφορία και τον δισταγμό σχετικά με την αλληλεπίδραση με τέτοιους ασθενείς, λόγω έλλειψης εκπαίδευσης. Όσο για τους λόγους που δεν ρωτούσαν για το φύλο, ανέφεραν

ότι βασίζονταν σε τυποποιημένα έντυπα, που συμπληρώνουν οι ασθενείς για να συγκεντρώσουν πληροφορίες. Επίσης, απέδωσαν τον δισταγμό τους και την απροθυμία να συζητήσουν το φύλο, στην αποφυγή πρόκλησης ανησυχίας για προσβλητική συμπεριφορά ή απώλειας της εμπιστοσύνης των ασθενών (Rider et al., 2019).

Όσον αφορά στα όρια στη νοσηλευτική φροντίδα, νοσηλευτές κλήθηκαν να συζητήσουν σχετικά με την επαγγελματική τους συμπεριφορά κατά την παροχή φροντίδας υγείας σε ομοφυλόφιλους εφήβους. Αντιλήφθηκαν κενά στη φροντίδα, κυρίως στο να ακούνε και να δέχονται και έκριναν αρνητικά την πορεία τους στο επάγγελμά τους (Melo et al., 2022). Οι νοσηλευτές αποκάλυψαν, επίσης, την έλλειψη εκπαίδευσής τους στο θέμα, θεωρώντας ότι είναι προϋπόθεση για την παροχή κατάλληλης φροντίδας σε ομοφυλόφιλους εφήβους (Melo et al., 2022). Οι επαγγελματίες υγείας έχουν, επίσης, επισημάνει την ανάγκη για πόρους, καθώς και στρατηγικές εκπαίδευσης και επαγγελματικού δικτύου διαβουλεύσεις, όπως επίσης και εκπαίδευση, ώστε να μπορούν να ακούσουν τους νέους ΛΟΑΤΚΙ+ για τον εαυτό τους, καθώς και να γνωρίζουν τα δίκτυα παραπομπής και πρόσβασης σε εκπαιδεύσεις για την καταστολή της εφηβείας και της ορμονοθεραπείας των ΛΟΑΤΚΙ+ εφήβων (Rider et al., 2019). Είναι αναγκαίο το νοσηλευτικό προσωπικό να παροτρύνει τους ομοφυλόφιλους εφήβους να αναφέρουν τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους, στοιχεία για τον εαυτό τους, τους προβληματισμούς τους, καθώς και τις ανησυχίες τους. Το νόμιμο ενδιαφέρον του επαγγελματία για τον ομοφυλόφιλο έφηβο και η κατάλληλη και χωρίς στερεότυπα ακρόαση, φαίνεται ότι ήταν ένας απαραίτητος τρόπος για να φροντίσουν αποτελεσματικά την υγεία του (Melo et al., 2022).

4.3. ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ ΛΟΑΤΚΙ+ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ

Οι ΛΟΑΤΚΙ+ ενήλικες είναι μία περιθωριοποιημένη ομάδα ανθρώπων των οποίων η ζωή και η ταυτότητα φύλου είναι πολύ συχνά αόρατες ή αγνοούνται σε χώρους μακροχρόνιας φροντίδας (Willis et al., 2018). Αν και υπάρχει βελτίωση, η

σεξουαλικότητα συνεχίζει να διακατέχεται από στίγμα και προκαταλήψεις, ειδικά στα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας (Venturini et al., 2018).

Για τα μεγαλύτερα σε ηλικία ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα η μετακόμιση σε μονάδα μακροχρόνιας φροντίδας μπορεί να θεωρηθεί ως διπλό τραύμα, λόγω της ανάγκης για προσαρμογή στην κοινοτική διαβίωση, σε συνδυασμό με ανησυχίες σχετικά με την υποχρέωση να κρύβουν τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους (Willis et al., 2018). Επίσης, οι οικογενειακοί φροντιστές οι οποίοι πολλές φορές μπορεί να είναι σύζυγοι, σύντροφοι ή συγγενείς, αντιμετωπίζουν πολλές προκλήσεις και ανάγκες φροντίδας προς τους ασθενείς τους. Η μετακόμιση σε νέο χώρο διαβίωσης, όπως σε ξενώνα, μπορεί να ελλοχεύει νέους κινδύνους και αυξημένο άγχος, τόσο για τους ασθενείς όσο και για τους φροντιστές (Cloyes et al., 2020).

Η σεξουαλικότητα δεν αναφέρεται μόνο στην επαφή, όμως συμπεριλαμβάνει και συναισθήματα όπως αγάπη, ενδιαφέρον και στοργή. Επιπλέον, αφορά το άτομο στο σύνολό του και δεν τελειώνει με τη διαδικασία γήρανσης. Τα γηροκομεία, γενικά, θεωρούνται χώροι που στερούν προηγούμενες σχέσεις, όπως η οικογένεια, το σπίτι και σημαντικές δραστηριότητες της ζωής των ηλικιωμένων (Venturini et al., 2018). Έχει υποστηριχθεί ότι έως και το 36% των επαγγελματιών υγείας που παρέχουν φροντίδα σε ηλικιωμένους στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας δεν γνώριζαν τον σεξουαλικό προσανατολισμό των ασθενών τους, καθώς ένιωθαν ότι οι σχέσεις τους με τους παρόχους επηρεάζονταν αρνητικά (Burton et al., 2020).

Σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε με σκοπό την ανάλυση της απόδοσης της νοσηλευτικής ομάδας στην καθημερινή διαχείριση της σεξουαλικής ζωής ιδρυματοποιημένων ηλικιωμένων γυναικών, οι νοσηλευτές ανέφεραν δυσκολίες αναγνώρισης και διαχείρισης καταστάσεων που σχετίζονται με τη σεξουαλικότητα και επισημαίνουν ως εμπόδιο την ιδιωτικότητα των ατόμων αυτών. Η οικειότητα και η επαφή περιορίζεται από τους επαγγελματίες υγείας μέσω στρατηγικών, δίνοντας προτεραιότητα στο χωρικό διαχωρισμό. Οι επαγγελματίες υγείας ανέφεραν, επίσης, ότι χρησιμοποιούν το χιούμορ ως στρατηγική για να παρακάμψουν ζητήματα σεξουαλικότητας (Venturini et al., 2018).

Παρά τις πολλές κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές που υποστηρίζουν τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων, οι τραυματικές και αρνητικές εμπειρίες παρέμειναν ζωντανές στους ηλικιωμένους στην κοινότητα (Burton et al., 2020). Η στάση απέναντι στα άτομα της ομάδας σεξουαλικών και έμφυλων ατόμων μειονότητας είναι διαφοροποιημένη και πολύπλοκη. Στο περιβάλλον του ξενώνα, οι ασθενείς και οικογενειακοί φροντιστές τους, δέχονται επαγγελματίες υγείας στη ζωή τους με τέτοιο τρόπο που ενισχύεται η επικοινωνία μεταξύ τους (Cloyes et al., 2020).

Η σεξουαλική έκφραση θεωρείται από τους επαγγελματίες υγείας απαραίτητη, ωστόσο δεν είναι σαφής ο ρόλος τους σε αυτό το σημείο. Ο κλάδος της νοσηλευτικής έχει τη δύναμη να δράσει, ώστε να αναγνωριστούν οι πτυχές της σεξουαλικότητας κατανοώντας τις συνήθειες και τη σύνθεση του ανθρώπου (Venturini et al., 2018).

4.4. ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΙ ΛΟΑΤΚΙ+ ΑΤΟΜΑ

Οι ΛΟΑΤΚΙ+ κάτοικοι της υπαίθρου είναι ιδιαίτερα ευάλωτοι λόγω της γεωγραφικής απομόνωσης και των συντηρητικών άγραφων κανόνων (Sharma, Shaver and Stephenson, 2019). Επίσης, οι λίγοι πάροχοι υγειονομικής περίθαλψης και οι μειωμένες υπηρεσίες απασχόλησης είναι κάποιες από τις προκλήσεις που μπορούν να αντιμετωπίσουν τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα στις αγροτικές περιοχές (Henriquez and Ahmad, 2021).

Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι το κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον στις αγροτικές περιοχές είναι συχνά λιγότερο υποστηρικτικό για τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, με αποτέλεσμα να είναι πιο ευάλωτα στις διακρίσεις (Henriquez and Ahmad, 2021). Οι παράγοντες που εμφανίζονται στην παροχή υπηρεσιών θεωρούνται συστηματικά εμπόδια και προέρχονται από ανισότητες που δεν επιτρέπουν στις μειονότητες να λάβουν περίθαλψη. Έτσι έχουν ως αποτέλεσμα μεγάλο κόστος υγείας, κακή ασφάλιση, ανεπαρκείς παροχές και πολιτισμικά μη ικανούς επαγγελματίες υγείας. Το στίγμα στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, που ζουν στην ύπαιθρο, σχετίζεται με μεγαλύτερη πιθανότητα για καθυστέρηση και αποφυγή αναζήτησης υπηρεσιών υγείας, αφού δεν θέλουν να αποκαλύψουν το φύλο τους ή τη σεξουαλική τους ταυτότητα. Συνεπώς, αυτό μπορεί να

οδηγήσει σε ανεπαρκή λήψη προληπτικών ελέγχων και γενικότερα σε κακή υγεία (Sharma, Shaver and Stephenson, 2019).

Σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε αγροτικές περιοχές του Μίσιγκαν μεταξύ 123 επαγγελματιών υγείας, σχεδόν όλοι είχαν παράσχει υπηρεσίες σε ασθενείς που αποκάλυψαν την ταυτότητα φύλου τους. Οι περισσότεροι (89,38%) θεωρούν ότι το να γνωρίζουν την σεξουαλική ταυτότητα είναι απαραίτητο, ώστε να προωθούν πιο καλές και σωστές υπηρεσίες υγείας. Από τα άτομα της έρευνας, σχεδόν οι μισοί (45,10%) είχαν λάβει ειδική εκπαίδευση για την υγεία των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών τους σπουδών. Από τα αποτελέσματα της έρευνας διαπιστώνουμε, γενικά, θετικές στάσεις των παρόχων πρωτοβάθμιας φροντίδας για ομοφυλόφιλους άντρες, λεσβίες, αμφιφυλόφιλους άντρες και γυναίκες και trans άτομα (Sharma, Shaver and Stephenson, 2019). Ταυτόχρονα, από επαγγελματίες υγείας έχει επισημανθεί η έλλειψη γνώσεων σχετικά με τα φάρμακα και την επίδραση της ορμόνης για το αν θα επηρεάσει την υγεία του ατόμου. Ανεξάρτητα από το λόγο της επίσκεψης, οι συμμετέχοντες μελέτης αναφέρονταν στην έλλειψη γνώσεων που εν μέρει ήταν κατανοητό, αλλά φάνηκαν και απρόθυμοι να εκπαιδευτούν (Henriquez and Ahmad, 2021).

Από την άλλη πλευρά, σε έρευνα που διεξήχθη σε αγροτικές περιοχές της Μανιτόμπα και ρωτήθηκαν ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα για την εμπειρία τους στις κοινωνικές υπηρεσίες της περιοχής τους, οι συμμετέχοντες περιέγραψαν φόβο να αποκαλύψουν τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους ή το φύλο τους και άλλοι αναφέρθηκαν στην ανησυχία για την προσωπική και συναισθηματική τους ασφάλεια. Πολλές από τις εμπειρίες που είχαν περιλάμβαναν υποθέσεις πως οι σχέσεις τους ήταν ετεροφυλόφιλες και οδηγούσαν σε ετεροτυπικές προκαταλήψεις και διακρίσεις. Επίσης, εξαντλητικές χαρακτηρίστηκαν οι ερωτήσεις που βασίζονταν περισσότερο στην περιέργεια και όχι στην ανάγκη (Henriquez and Ahmad, 2021).

Τέλος, τα εμπόδια του συστήματος και η έλλειψη επιλογών, κυρίως σε έντυπα μέσα, προκαλούν απογοήτευση, καθώς και ένα βαθύτερο στιγματισμό από ένα σύστημα που αποτυγχάνει να παρέχει ευκαιρίες. Μερικές από τις συστάσεις προς την κοινότητα αφορούν στη συνεργασία, τους πόρους και τις κοινωνικές σχέσεις για τις ανάγκες των

ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων (Henriquez and Ahmad, 2021). Κυρίως, προτάθηκε η ενσωμάτωση εκπαίδευσης για τη σεξουαλικότητα και τη διαφορετικότητα των φύλων και τις μοναδικές ανάγκες που έχουν κατά την υγειονομική περίθαλψη, καθώς και υποστήριξη από τη διοίκηση και την αύξηση της ποικιλομορφίας του προσωπικού (Sharma, Shaver and Stephenson, 2019). Οι συμμετέχοντες, περιέγραψαν τη σημασία να δημιουργηθούν queer φιλικές υπηρεσίες υγείας και τη δημιουργία περισσότερων ασφαλών υποστηρικτικών χώρων στην κοινότητα, όπου θα υπάρχει φιλικό στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα κλίμα. ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα κάνουν έκκληση για βελτίωση της γνώσης των επαγγελματιών υγείας και της ευαισθησίας για θέματα που σχετίζονται με τη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα, κυρίως στις αγροτικές περιοχές (Henriquez and Ahmad, 2021).

4.5. ΠΡΟΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΣΕ ΛΟΑΤΚΙ+ ΑΤΟΜΑ

Οι ανισότητες υγείας που βιώνουν τα άτομα που προσδιορίζονται ως ΛΟΑΤΚΙ+, οδήγησε στην αυξανόμενη προσοχή στη φροντίδα κατά του καρκίνου (Ussher et al., 2022). Τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα είναι λιγότερο πιθανό να παρουσιαστούν για προσυμπτωματικό έλεγχο καρκίνου. Πολλές έρευνες έχουν δείξει ότι οι ΛΟΑΤΚΙ+ πληθυσμοί έχουν υψηλότερα ποσοστά καπνίσματος, χρήσης αλκοόλ και παχυσαρκίας, που αποτελούν τους πιο γνωστούς παράγοντες κινδύνου για καρκίνο (Sutter et al., 2020).

Οι λεσβίες και οι αμφιφυλόφιλες γυναίκες έχουν μεγαλύτερο κίνδυνο να εμφανίσουν καρκίνο και αυτό οφείλεται στην αυξημένη έκθεση σε καρκινογενείς παράγοντες (π.χ. κάπνισμα, αλκοόλ, παχυσαρκία). Συγκρίνοντας τις λεσβίες με τις υπόλοιπες κατηγορίες γυναικών παρουσιάζουν αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης καρκίνου του τραχήλου της μήτρας, κυρίως λόγω του ανεβασμένου δείκτη μάζας σώματος και καπνίσματος. Ακόμη, αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης καρκίνου του πρωκτού έχουν οι γκέι άνδρες λόγω μετάδοσης του ιού HPV μέσω της πρωκτικής σεξουαλικής επαφής (Banerjee et al., 2018).

Τα άτομα που έχουν τελειώσει την μετάβαση αλλαγής φύλου εξακολουθούν να διατρέχουν κινδύνους για την υγείας τους. Οι τρανς γυναίκες έχουν μεγάλη πιθανότητα

εμφάνισης προστάτη, ιδικά αν έχουν κληρονομικότητα, καθώς και οι τρανς άνδρες έχουν μεγάλο κίνδυνο παρουσίας καρκίνου του μαστού και καρκίνου του τραχήλου της μήτρας και πρέπει να διενεργούν τις κατάλληλες προληπτικές εξετάσεις (Taskin et al., 2020).

Οι ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητες αντιμετωπίζουν μοναδικές ψυχοκοινωνικές προκλήσεις, όπως υψηλότερα ποσοστά αγωνίας και σεξουαλικών ανησυχιών που σχετίζονται με τον καρκίνο, χαμηλότερη ποιότητα ζωής και λιγότερη οικογενειακή υποστήριξη σε σύγκριση με τους ετεροφυλόφιλους. Αναφέρονται υψηλά επίπεδα δυσaráσκειας για τη φροντίδα κατά του καρκίνου σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, συμπεριλαμβανομένων των δυσκολιών πρόσβασης στις υπηρεσίες, κενών στην επικοινωνία επαγγελματία υγείας - ασθενούς και απουσίας ενημέρωσης και υποστήριξης για τον καρκίνο (Ussher et al., 2022).

Σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε για να αξιολογήσει τις στάσεις και τις γνώσεις των νοσηλευτών που βρίσκονται σε πρακτική, ένα μεγάλο ποσοστό απάντησε ότι είχαν τουλάχιστον ένα φίλο ή συγγενικό πρόσωπο που ήταν ΛΟΑΤΚΙ+. Οι περισσότεροι ανέφεραν ότι αισθάνονται άνετα να φροντίσουν ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς και ήταν σίγουροι ότι μπορούν να αναγνωρίσουν τις ανάγκες υγείας αυτών των ατόμων. Ωστόσο, εξέφρασαν την επιθυμία για περισσότερη εκπαίδευση. Τέλος, λιγότεροι από τους μισούς ανέφεραν ότι οι ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς αποφεύγουν την πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, λόγω δυσκολίας στην επικοινωνία με τους παρόχους (Sutter et al., 2020).

Σε άλλη έρευνα που μελετούσε τις στάσεις των επαγγελματιών υγείας στην παροχή φροντίδας σε άτομα με καρκίνο, οι περισσότεροι συμμετέχοντες συμφώνησαν ότι παρείχαν άνετα τη θεραπεία σε ομάδες ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενών και συμφώνησαν ότι δεν ήταν δύσκολο να αντιμετωπίσουν τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς. Στη μελέτη αυτή οι επαγγελματίες υγείας πρότειναν πρακτικές, ώστε να μην νιώθουν αποκλεισμό οι ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς. Μερικές από αυτές είναι στα αρχεία των ασθενών να καταγράφεται το φύλο και ο σεξουαλικός προσανατολισμός και ταυτόχρονα, ο χώρος εργασίας να είναι φιλικός προς τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς (Ussher et al., 2022).

Η ευαισθητοποίηση σχετικά με τις ανισότητες υγείας των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων φαίνεται να αυξάνεται και η ογκολογικοί νοσηλευτές εμφανίζουν, γενικά, θετική στάση απέναντι στους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς με καρκίνο (Sutter et al., 2020). Ένας μικρός αριθμός υγειονομικών έχει παρακολουθήσει εκπαίδευση που να αφορά την παροχή υπηρεσιών σε ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς. Οι ασθενείς μπορεί να έχουν ανησυχίες για τις σωματικές αλλαγές που σχετίζονται με τη θεραπεία, πώς μπορεί η θεραπεία αυτή να επηρεάσει τη σεξουαλικότητά τους και πώς η θεραπεία του καρκίνου μπορεί να αλληλοεπιδράσει με την ορμόνη θεραπείας για παραλλαγές φύλου (Ussher et al., 2022).

Όλα αυτά μπορούν να οδηγήσουν σε ανεκπλήρωτες ανάγκες, συμπεριλαμβανομένης της έλλειψης αναγνώρισης και ένταξης των συντρόφων και των φροντιστών, καθώς και την ελλιπή ενημέρωση των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων (Ussher et al., 2022). Η συστηματική εκπαίδευση τόσο κατά τον διορισμό όσο και κατά τη διάρκεια της εργασίας, δίνοντας έμφαση στην αύξηση της γνώσης, μπορούν να προσφέρουν καλύτερης ποιότητας φροντίδα για ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς (Sutter et al., 2020).

4.6. ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΛΟΑΤΚΙ+ ΜΑΘΗΤΕΣ

Βασικός σκοπός του σχολικού νοσηλευτή είναι η αγωγή και προαγωγή της υγείας των μαθητών, συμπεριλαμβανομένων των ΛΟΑΤΚΙ+, σε όλους τους τομείς. Ωστόσο, οι έφηβοι της σεξουαλικής μειονότητας έχουν συχνά εμπειρίες από λήψη ανεπαρκών υπηρεσιών σεξουαλικής υγείας από άλλους επαγγελματίες υγείας, με αποτέλεσμα να αμφισβητούν τους σχολικούς νοσηλευτές, οι οποίοι παρέχουν εξίσου προληπτική, θεραπευτική, υποστηρικτική φροντίδα και προαγωγή της υγείας σε παιδιά και εφήβους (Laiti et al., 2022).

Υπάρχουν ενδείξεις ότι οι μαθητές από τη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα υγείας που σχετίζονται με το σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου. Το σχολείο πρέπει να θεωρείται ένα ασφαλές μέρος για τους ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές όπου θα βρίσκουν στήριξη, κυρίως από τους σχολικούς νοσηλευτές, οι οποίοι θα μπορούν να λύνουν προβλήματα που αφορούν την ψυχική υγεία λόγω

στίγματος, φόβου για τη σωματική εικόνα και τον αυτοσεβασμό, καθώς και θεμάτων που αφορούν τον σεξουαλικό προσανατολισμό (Laiti et al., 2020).

Το μειοψηφικό στρες αφορά μειονότητες που έρχονται σε επαφή με παράγοντες που προκαλούν στρες, όπως είναι το στίγμα, οι διακρίσεις και η παρενόχληση. Σε τέτοιες περιπτώσεις τα παιδιά μεγαλοποιούν τις καταστάσεις και συγκρατούν μέσα τους αρνητικά συναισθήματα. Οι σχολικοί νοσηλευτές μπορεί να είναι πηγή αυτού του άγχους της μειονότητας γι' αυτά τα άτομα, είτε το κάνουν σκόπιμα είτε όχι (Eisenberg et al., 2020).

Το σχολικό περιβάλλον μπορεί και πρέπει να έχει θετικό αντίκτυπο στην ευημερία των ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητών, με πολιτικές και πρακτικές που να υποστηρίζουν ένα θετικό κλίμα μέσα στο σχολικό περιβάλλον (Laiti et al., 2020). Σύμφωνα με μελέτη που πραγματοποιήθηκε στη Φινλανδία για τις εμπειρίες των μαθητών που επικοινωνούν με τους σχολικούς νοσηλευτές, οι μαθητές μερικές φορές ένιωθαν ότι οι νοσηλευτές του σχολείου είχαν ελεύθερη σκέψη κι άλλες φορές έδειχναν σύγχυση όταν οι ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές αποκάλυπταν την ταυτότητά τους. Από τις ιστορίες των μαθητών φάνηκε πως η συζήτηση για τη διαφορετικότητα σε σχέση με τη σεξουαλικότητα και το φύλο, δεν ήταν πάντα άνετη για τους σχολικούς νοσηλευτές. Μάλιστα, ορισμένοι σχολικοί νοσηλευτές ήταν επικριτικοί ή θεωρούσαν ακόμη ότι η ταυτότητα ΛΟΑΤΚΙ+ ήταν προβληματική και χρειαζόταν αλλαγή ή διόρθωση (Eisenberg et al., 2020).

Ωστόσο, σύμφωνα με μία άλλη μελέτη που αφορούσε τους επαγγελματίες υγείας και τις αντιλήψεις τους για την υποστήριξη των ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητών, οι σχολικοί νοσηλευτές φάνηκε να αποδέχονται και να έχουν ενσυναίσθηση προς τους ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές τους (Laiti et al., 2022). Ακόμα ανέφεραν ότι οι μαθητές διαθέτουν δικαιώματα και κυρίως όταν αφορά τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου. Ταυτόχρονα, οι σχολικοί νοσηλευτές σχολίασαν ότι μπορούσαν να αποδεχτούν τα κενά γνώσης τους και να συναντηθούν ξανά με το μαθητή για να μοιραστούν μαζί του τις πληροφορίες που έβρισκαν. Ακόμα, οι πληροφορίες για τη σεξουαλική επαφή του ίδιου φύλου και η προστασία ειδικά για κορίτσια, ήταν ένα θέμα που δεν ήταν οικείο για τους σχολικούς νοσηλευτές. Οι ψευδείς υποθέσεις των επαγγελματιών υγείας για το σεξουαλικό προσανατολισμό έκαναν το γραφείο του σχολικού νοσηλευτή άβολο μέρος, ακόμα και

στενάχωρο, όπου οι ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές δεν τολμούσαν να εκφράσουν ερωτήματα, με αποτέλεσμα συχνά, οι ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές να αντιλαμβάνονται τη σχολική νοσηλευτική ως μη χρήσιμη για την υγεία και την ευημερία τους (Laiti et al., 2022).

Ταυτόχρονα, οι ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές δήλωσαν ότι η ενημέρωση των σχολικών νοσηλευτών είναι αναγκαία, κυρίως όσον αφορά την ανοικτή σκέψη σχετικά με τη διαφορετικότητα (Laiti et al., 2020). Επισήμαναν πως η συνάντηση με τους σχολικούς νοσηλευτές, χωρίς να κάνουν υποθέσεις για αυτούς, θα αύξανε την αίσθηση ότι η σχολική νοσηλευτική μπορεί να προάγει τη συζήτηση και την αναζήτηση υποστήριξης και θα μείωναν τα αρνητικά συναισθήματά τους (π.χ. αγωνία). Οι μαθητές επιθυμούν οι σχολικοί νοσηλευτές να μιλούν ανοικτά για το σεξουαλικό προσανατολισμό, τη διαφορετικότητα του φύλου και για τη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα στην κοινωνία, πιστεύοντας ότι οι επαγγελματίες υγείας του σχολείου είναι δεκτικοί στη διαφορετικότητα (Eisenberg et al., 2020).

Σύμφωνα με τους Eisenberg et al. (2020), οι συμμετέχοντες σε μελέτη, που σκοπό είχε να περιγράψει τις εμπειρίες, τις ανησυχίες και τις ανάγκες των εφήβων τρανσέξουαλ και διαφορετικών φύλων (TGD) σε περιβάλλοντα υγειονομικής περίθαλψης, συμπεριλαμβανομένων των σχολείων τους, θεώρησαν ότι η ερώτηση για το φύλο και τις ανωνυμίες έδειχνε φροντίδα και σεβασμό από την πλευρά του παρόχου υγειονομικής περίθαλψης και τους έκανε να νιώθουν πιο άνετα κατά την κλινική αλληλεπίδραση (Eisenberg et al., 2020).

Οι νοσηλευτές ανέφεραν κάποιες νοσηλευτικές δραστηριότητες για την υποστήριξη των ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητών, όπως προσδιορισμό των αναγκών του μαθητή, παροχή συμβουλών σεξουαλικής υγείας και σχέσεων και υποστήριξη ψυχικής υγείας (Laiti et al., 2022). Οι ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές τόνισαν τη σημαντικότητα των σχολικών νοσηλευτών να γνωρίζουν πληροφορίες σχετικά με τη θεραπεία ή τους πόρους που αφορούν το φύλο, ανεξάρτητα από το αν αυτό δεν συμπεριλαμβάνεται στα καθήκοντά τους (Eisenberg et al., 2020).

Ο εκφοβισμός είναι κάτι που προκαλεί δυσφορία στους ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές, καθώς χαρακτηρίζεται από βίαιη μεταχείριση από συνομήλικους σε πλαίσιο εξουσίας και είναι επαναλαμβανόμενη. Ο εκφοβισμός συνδέεται τόσο με τη ψυχική όσο και με τη

σωματική υγεία του ατόμου που τον βιώνει. Σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποιήθηκε στις ΗΠΑ και η οποία διερευνούσε τις προοπτικές των ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητών και των επαγγελματιών υγείας σχετικά με τον ΛΟΑΤΚΙ+ εκφοβισμό, η πλειονότητα των ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητών ανέφερε ότι ήταν μάρτυρες ή βίωσαν εκφοβισμό (82%), ενώ πάνω από τους μισούς επαγγελματίες υγείας (68%) ανέφεραν ότι δεν είχαν γίνει ποτέ μάρτυρες εκφοβισμού. Οι σχολικοί νοσηλευτές έχουν καθήκον και παίζουν σημαντικό ρόλο στο να βρουν και να στηρίξουν τους ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές που αντιμετωπίζουν εκφοβισμό. Ταυτόχρονα, μπορούν να βοηθήσουν τους ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές να αναπτύξουν τεχνικές αποκλιμάκωσης κι άλλες κοινωνικό - συναισθηματικές δεξιότητες, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν τον εκφοβισμό που βιώνουν (Earnshaw et al., 2019).

Ορισμένοι νοσηλευτές έχουν εκτιμηθεί από τους ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές ως υποστηρικτικοί, αλλά πολλοί άλλοι δεν παρείχαν την κατάλληλη φροντίδα σε μαθητές. Η ποικιλομορφία των φύλων είναι ιδιαίτερα σημαντική και συχνά αναγνωρίζεται ως ένα θέμα που λείπει από τη σχολική νοσηλευτική. Οι ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητές ανέφεραν πως οι σχολικοί νοσηλευτές έχουν τη δυνατότητα να αλλάξουν το σχολικό κλίμα προς το καλύτερο συμπεριλαμβάνοντας την αποδοχή της διαφορετικότητας και εξαλείφοντας την προκατάληψη (Laiti et al., 2022).

4.7. ΑΠΟΨΕΙΣ ΛΟΑΤΚΙ+ ΑΤΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΤΗΝ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΤΗΝ ΕΠΑΦΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Οι ασθενείς που συγκαταλέγονται στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα έρχονται και με άλλα στοιχεία στους χώρους υγειονομικής περίθαλψης, όπως τη θρησκεία και την εθνικότητά τους. Έτσι τα άλλα στοιχεία που μεταφέρουν καμιά φορά προκαλούν μεγάλους φραγμούς στο χώρο παροχής υπηρεσιών υγείας. Η εξέταση των διαφορετικών συνδυασμών ταυτοτήτων βοηθά να ρίξει φως στα εμπόδια κατά την παροχή φροντίδας (Russell and Corbitt, 2022).

Σε μια ποιοτική έρευνα, που σκοπός της ήταν η διερεύνηση των ανισοτήτων που βιώνουν οι τρανσέξουαλ πληθυσμοί, υπογραμμίζεται η σημασία της διασφάλισης

πρόσβασης σε φροντίδα υψηλής ποιότητας. Οι ερωτηθέντες ανέφεραν έλλειψη εκπαίδευσης για την παροχή υπηρεσιών, κυρίως για επιβεβαίωση φύλου, όπως οι ορμονοθεραπείες. Οι πιο νεαροί συμμετέχοντες ανέφεραν την κακή αντιμετώπιση αναφορικά με τις υλικοτεχνικές προκλήσεις, καθώς και την έλλειψη εκπαίδευσης στην παροχή υπηρεσιών. Για παράδειγμα, ένας συμμετέχων περιέγραψε την προϋπόθεση βεβαίωσης από έναν επαγγελματία ψυχικής υγείας ως περιπτή, προκειμένου να πληρούνται οι προϋποθέσεις για θεραπεία ορμονικής υποκατάστασης. Επίσης, πολλοί ανέφεραν ως εμπόδιο στην πρόσβαση σε μερικές υπηρεσίες (χειρουργική επέμβαση, ορμονοθεραπεία, ψυχική υποστήριξη) το οικονομικό βάρος. Ακόμα, αναφέρθηκε πως ενώ ζήτησαν διακριτικότητα όσον αφορά την ταυτότητα φύλου και τη χρήση υπηρεσιών σεξουαλικής υγείας αυτό δεν εφαρμόστηκε. Οι συμμετέχοντες τόνισαν πόσο σημαντικό είναι οι πάροχοι να χρησιμοποιούν το όνομα και τις αντωνυμίες που επέλεξαν και μίλησαν θετικά για τις διαδικασίες πρόσληψης που περιλάμβαναν την καταγραφή αυτών των πληροφοριών. Κάποιοι ανέφεραν ότι υπήρξαν υγειονομικοί που δεν είχαν καθόλου εκπαίδευση σε θέματα που αφορούν τα τρανς άτομα. Οι νέοι είχαν θετικές αντιλήψεις και προτιμούσαν επαγγελματίες υγείας που αφιέρωσαν χρόνο για να εξηγήσουν τις ιατρικές διαδικασίες. Ένας από τους συμμετέχοντες σημείωσε πως η επικοινωνία με τον επαγγελματία υγείας μείωσε το αρχικό του άγχος σχετικά με την επίσκεψη στην υπηρεσία υγείας (Pampati et al., 2021).

Οι ανισότητες στην παροχή υγείας μέσα στην ΛΟΑΚΤΙ+ κοινότητα έχουν μελετηθεί, ωστόσο δεν υπάρχουν πολλές πληροφορίες που να αφορούν τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς που νοσηλεύονται. Τα αποτελέσματα αυτής της μελέτης υποδεικνύουν ότι οι ασθενείς που προσδιορίζονται ΛΟΑΤΚΙ+ βιώνουν έλλειψη ευγένειας και σεβασμού από τους εργαζομένους στο χώρο της υγείας, αναφορικά με τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό ή και την ταυτότητα φύλου. Η πλειονότητα των συμμετεχόντων (59,4%) ανέφερε ότι δεν αποκάλυψαν το SOGI τους στην ομάδα που τους φρόντισε και αυτό θα μπορούσε να υποδηλώνει ότι σε ορισμένες περιπτώσεις μια συγκεκριμένη SOGI μπορεί να έχει θεωρηθεί από τους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης ως δεδομένη (Klotzbaugh and Spencer, 2018).

Όπως υπογραμμίζουν τα ευρήματα, οι τρανς νέοι αντιμετωπίζουν πολλές προκλήσεις όσον αφορά στην πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη που είναι πολιτισμικά ικανή και επιβεβαιωτική. Αυτά τα εμπόδια κυμαίνονται από τον αρχικό εντοπισμό παρόχων φιλικών προς τα τρανς, τις αλληλεπιδράσεις με το διοικητικό προσωπικό και τους επαγγελματίες υγείας, έως τη διατήρηση της εμπιστευτικότητας. Η εξάλειψη αυτών των εμποδίων θα απαιτήσει προσπάθειες σε πολλαπλά επίπεδα, συμπεριλαμβανομένων πρωτοκόλλων σε επίπεδο κλινικής, εκπαίδευσης προσωπικού και αλλαγές στα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης για να διασφαλιστεί ότι η φροντίδα είναι φιλική για τους ΛΟΑΤΚΙ+ (Pampati et al., 2021).

Ο σκοπός άλλης μελέτης ήταν να προσδιοριστούν τα προβλήματα και οι ανάγκες σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας λεσβιών, ομοφυλόφιλων, αμφιφυλόφιλων και τρανσέξουαλ με βάση τις εμπειρίες τους και να αναπτυχθούν λύσεις. Το 42,5% που έλαβε μέρος στην έρευνα δήλωσε αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγειονομικής περίθαλψης ότι είχαν δυσμενή αντιμετώπιση και το 77,8% ανέφερε ότι η στάση του υγειονομικού προσωπικού ήταν αμφίβολη ή δυσάρεστη. Κατά την ποιοτική ανάλυση των δεδομένων προέκυψαν δύο βασικοί προβληματισμοί. Το ένα αφορά την βιωματική κατάσταση και τη λήψη των υγειονομικών παροχών και το άλλο αφορά τις οδηγίες για παροχή περίθαλψης (Taskin et al., 2020). Από τους συνεντευξιζόμενους, το 81,1% ανέφερε ότι είχε λάβει εκπαίδευση στη σεξουαλική υγεία, το 77,9% είπε ότι έχει εκπαιδευτεί από το διαδίκτυο, ενώ το 61,6% εκπαιδεύτηκαν από περιοδικά, βιβλία ή εγκυκλοπαίδειες. Όλοι οι συμμετέχοντες δήλωσαν ότι ήθελαν να λάβουν πληροφορίες ή εκπαίδευση για τη σεξουαλική υγεία, το 74,5% ήθελε αναφορικά με σεξουαλικά δικαιώματα, ενώ το 69,8% ήθελε να εκπαιδευτεί σε θεματολογία σχετική με Σεξουαλικά Μεταδιδόμενα Νοσήματα. Η μελέτη αυτή διαπίστωσε ότι στον τομέα της σεξουαλικής υγείας, τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα ζητούσαν, κυρίως, εκπαίδευση σχετικά με τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα. Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο και εμφανίζουν προβλήματα σεξουαλικής λειτουργίας λόγω Σεξουαλικά Μεταδιδόμενων Νοσημάτων, αυτό είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό και ουσιαστικό αποτέλεσμα (Taskin et al., 2020).

Στην ίδια μελέτη, το 43,4% των συμμετεχόντων έκανε προτάσεις που αφορούσαν στην παροχή ικανοποιητικών υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης για ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Αυτές οι προτάσεις περιλαμβάνουν -μεταξύ άλλων- την περεταίρω ευαισθητοποίηση των επαγγελματιών υγείας, την ενημέρωση των επαγγελματιών υγείας για τις υπηρεσίες ειδικά για ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, την απασχόληση επαγγελματιών υγείας, χωρίς προκαταλήψεις ή διακρίσεις κατά των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων συμπεριλαμβανομένων μελών της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, στις μονάδες υγειονομικής περίθαλψης ειδικά για τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+, τη βελτίωση της πρόσβασης στις υπηρεσίες ΛΟΑΤΚΙ+ υγειονομικής περίθαλψης και την εκπαίδευση ολόκληρης της κοινότητας για τη σεξουαλική υγεία (Taskin et al., 2020). Η εκπαίδευση σχετικά με τις συνιστώσες του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου, η σκόπιμη και ακούσια μεροληψία, οι ανισότητες υγείας και οι στρατηγικές και συμβουλές για τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος, χωρίς αποκλεισμούς για τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς είναι τα κύρια συστατικά της εκπαίδευσης πολιτισμικών ικανοτήτων για θέματα που αφορούν στην κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+. Η εκπαίδευση πρέπει να ολοκληρώνεται από όλο το προσωπικό που έρχεται σε επαφή με αυτά τα άτομα (Russell and Corbitt, 2022).

4.8. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΣΧΟΛΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Πρόσφατες μελέτες έχουν αποκαλύψει υποκείμενη μεροληψία και διακρίσεις κατά των ΛΟΑΤΚΙ+ πληθυσμών σε ιατρικά εκπαιδευτικά περιβάλλοντα. Μια μελέτη του 2017 διαπίστωσε ότι το 41,7% των φοιτητών ιατρικής είχαν γίνει μάρτυρες μεροληπτικών συμπεριφορών έναντι των ΛΟΑΤΚΙ+ φοιτητών από συνομηλίκους και ανωτέρους τους. Σε μια άλλη μεγάλη μελέτη φοιτητών ιατρικής, το 45,8% των ετεροφυλόφιλων πρωτοετών φοιτητών εμφάνισαν σαφή μεροληψία και το 81,5% έδειξαν σιωπηρή προκατάληψη προς τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα (Greeneld et al., 2018).

Οι διαφορές στις αντιλήψεις των εκπαιδευομένων σχετικά με την ετοιμότητά τους να φροντίσουν τους ΛΟΑΤΚΙ+ πληθυσμούς σε όλους τους κλάδους, υπογραμμίζουν τη δυνητική αξία της διεπαγγελματικής μάθησης και της ανταλλαγής γνώσεων κατά την αντιμετώπιση περιεχομένου που εστιάζεται στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα (Greeneld et al.,

2018). Συχνά, οι μεροληπτικές συμπεριφορές πηγάζουν από τις υπάρχουσες στάσεις της ομάδας υγειονομικής περίθαλψης και την έλλειψη γνώσεων και δεξιοτήτων στην παροχή επιβεβαιωτικής φροντίδας σε τρανς ασθενείς. Η προαγωγή της υγείας των τρανς ατόμων έχει αναγνωριστεί και σε εθνικό επίπεδο πολιτικής. Ένας από τους στόχους της πρωτοβουλίας του Healthy People 2020 από το Υπουργείο Υγείας και Ανθρωπίνων Υπηρεσιών των ΗΠΑ είναι η βελτίωση της υγείας, της ασφάλειας και της ευημερίας των τρανς ατόμων. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, το δομικό, διαπροσωπικό και ατομικό στίγμα που βιώνουν τα διεμφυλικά άτομα πρέπει να μειωθεί (Cave et al., 2019). Είναι σημαντικό να σκεφτούμε τα προπτυχιακά προγράμματα κατάρτισης στη νοσηλευτική ως την αρχή της οικοδόμησης ικανοτήτων, έτσι ώστε η σεξουαλικότητα του ασθενούς να θεωρείται ως μια διάσταση της ανθρώπινης ζωής. Τέτοια προγράμματα μπορεί να χρειάζονται δείκτες αξιολόγησης προσανατολισμένους στο θέμα της σεξουαλικότητας και στρατηγικές για την ενσωμάτωση αυτού του περιεχομένου (Sim - Sim et al., 2022).

Σε πολλές χώρες, υπάρχουν επί του παρόντος νόμοι και ηθικοί κώδικες, για τη διασφάλιση κατάλληλης και ισότιμης φροντίδας υγείας για όλους τους ασθενείς. Αν και η εφαρμογή τέτοιων νόμων επιβάλλεται, πολλοί ασθενείς παραπονιούνται ότι λαμβάνουν άνιση ιατρική περίθαλψη από διάφορους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης. Μελέτες βρήκαν προκατάληψη και αρνητικά στερεότυπα μεταξύ των μελών του ιατρικού προσωπικού προς μειονεκτούσες ομάδες πληθυσμού, όπως τοξικομανείς και αλκοολικούς ασθενείς, υπέρβαρους ασθενείς, ασθενείς με διαταραχές ψυχικής υγείας, ασθενείς διαφορετικής πολιτιστικής προέλευσης και ασθενείς σεξουαλικής μειονότητας (Hamtzani et al., 2022).

Μια άλλη μελέτη σε δείγμα Ελλήνων φοιτητών νοσηλευτικής σκοπό είχε να εξετάσει εάν οι κοινωνικοδημογραφικές μεταβλητές μπορεί να επηρεάσουν τη στάση απέναντι στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, υπήρχαν ορισμένοι κοινωνικοδημογραφικοί παράγοντες που σχετίζονται με τη γνώση και τη στάση απέναντι στη φροντίδα ΛΟΑΤΚΙ+ μεταξύ των φοιτητών νοσηλευτικής. Κοινωνικοδημογραφικοί παράγοντες που βρέθηκε ότι επηρέασαν τη στάση απέναντι στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα ήταν η ηλικία, η θρησκευτική πίστη, η ύπαρξη φίλου ή συγγενή

ΛΟΑΤΚΙ+ και το να είσαι προπτυχιακός φοιτητής χωρίς επαγγελματική εμπειρία (Fradelos et al., 2022).

Δεδομένης της έλλειψης συγκεκριμένων και τυποποιημένων προγραμμάτων κατάρτισης εντός του επίσημου προγράμματος σπουδών νοσηλευτικής, οι φοιτητές που ενδιαφέρονται για αυτούς τους τομείς γνώσης αναζητούν κατάρτιση εκτός των επίσημων σπουδών τους (Jimenez and Gallén, 2017). Μελέτη που σκοπός της ήταν να αξιολογήσει την προκαταρκτική αποτελεσματικότητα και τη σκοπιμότητα του έργου ενσωμάτωσης προγράμματος σπουδών για διαφυλικά άτομα (TCIP) στη βελτίωση των γνώσεων και των στάσεων υγείας που σχετίζονται με τρανσέξουαλ και διαφορετικών φύλων σε ένα δείγμα φοιτητών νοσηλευτικής πριν τη λήψη άδειας άσκησης επαγγέλματος, κατά μέσο όρο, οι φοιτητές είχαν δώσει απαντήσεις που αφορούσαν το φύλο σε όλες τις ερωτήσεις, εκτός από ένα στοιχείο της έρευνας. Και στις τρεις χρονικές στιγμές της μελέτης, η μέση βαθμολογία των φοιτητών δεν έδειξε ευαισθησία ως προς το φύλο για ένα στοιχείο το οποίο αξιολογούσε την επίγνωσή τους για πρόσθετους πόρους στους οποίους θα μπορούσαν να παραπέμψουν ασθενείς με τρανσέξουαλ και διαφορετικών φύλων (TGD) που είχαν ανάγκες που οι μαθητές δεν μπορούσαν να καλύψουν. Ωστόσο, η ευαισθησία σε θέματα φύλου παραμένει χαμηλή μεταξύ των φοιτητών και οι φοιτητές ζήτησαν περισσότερο περιεχόμενο για τρανσέξουαλ και διαφορετικού φύλου άτομα, γεγονός που υποδηλώνει περιθώριο για περαιτέρω βελτίωση (Sherman et al., 2021).

Έρευνα που είχε ως σκοπό να εξετάσει τις εμφανείς ή μη στάσεις προς τους ομοφυλόφιλους άνδρες και τις λεσβίες μεταξύ ετεροφυλόφιλων προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών ψυχολογίας και νοσηλευτικής, βρήκε ότι μεταξύ των φοιτητών νοσηλευτικής, οι προπτυχιακοί φοιτητές ανέφεραν ότι είχαν πιο αρνητική στάση απέναντι στους ομοφυλόφιλους άντρες και λεσβίες γυναίκες, από τους μεταπτυχιακούς (Hamtzani et al., 2022).

Οι φοιτητές νοσηλευτικής, ως υποψήφιοι επαγγελματίες νοσηλευτές που θα κληθούν να φροντίζουν οποιονδήποτε ασθενή, θα πρέπει να αναπτύξουν σχέδια νοσηλευτικής υπηρεσίας στο μέλλον με βάση την εμπειρία τους και την επίγνωση των σεξουαλικών μειονοτήτων. Αυτού του είδους οι προκαταλήψεις, ακόμη και όταν αναγνωρίζονται, δεν

εξαλείφονται εύκολα. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητο να παρέχεται στους νοσηλευτές ισχυρή, σχετική εκπαίδευση από τη στιγμή που είναι φοιτητές. Μια μελέτη ανέφερε ότι περισσότερο από το 79% των καθηγητών νοσηλευτικής δήλωσαν ότι ήταν σημαντικό να διδάσκονται οι φοιτητές νοσηλευτικής σχετικά με την ομοφοβία. Επιπλέον, μελέτες έχουν δείξει ότι η ομοφοβία στους φοιτητές νοσηλευτικής μειώνεται μετά την παρακολούθηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων που σχετίζονται με τη σεξουαλική μειονότητα (Kwak, Kim and Kim, 2019).

Σε έρευνα που στόχος της ήταν να διερευνήσει την ομοφοβία σε κορεάτες φοιτητές νοσηλευτικής και τους παράγοντες που σχετίζονται με την ομοφοβία, από το σύνολο των 265 συμμετεχόντων, 112 συμμετέχοντες (42,3%) είχαν άκρως ομοφοβικές αποκρίσεις, ενώ 134 (50,6%) είχαν ελαφρώς ομοφοβικές αποκρίσεις. Οι μεταβλητές που επηρέασαν την ομοφοβία ήταν το φύλο, η θρησκεία και το να έχουν μέλη της οικογένειας ή γνωστούς που προσδιορίζονται ως σεξουαλική μειονότητα (Kwak, Kim and Kim, 2019).

Οι επαγγελματίες υγείας που δηλώνουν σεξουαλικά και έμφυλα άτομα μειονότητας είναι πιο πιθανό να υποστούν παρενόχληση στο χώρο εργασίας και ομοφοβικά σχόλια από φοιτητές, μέλη της ομάδας υγείας και ασθενείς σε σύγκριση με ετερόφυλους συναδέλφους τους. Η έρευνα έχει δείξει ότι οι μέντορες και άλλα πρότυπα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση χρησιμεύουν ως πηγές αποδοχής και επιβεβαίωσης για τις μειονοτικές ταυτότητες των φοιτητών, ενισχύουν την ανθεκτικότητα, μεταδίδουν θετικές αξίες και πεπαιθώσεις και δημιουργούν μια θετική αίσθηση αυτοεκτίμησης για τους φοιτητές. Σε μελέτη σε φοιτητές SGM στις επιστήμες υγείας, μεταξύ του συνολικού δείγματος, 76 συμμετέχοντες (51,4%) ανέφεραν ότι είχαν βιώσει διακρίσεις και 98 συμμετέχοντες (66,2%) ανέφεραν ότι είχαν δει διακρίσεις, λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή και ταυτότητας φύλου σε ακαδημαϊκά περιβάλλοντα (Holloway et al., 2019). Τα προγράμματα σπουδών ιατρικής, νοσηλευτικής και ψυχολογίας θα πρέπει να προετοιμάσουν τους μελλοντικούς παρόχους υγειονομικής περίθαλψης για να παρέχουν στους ομοφυλόφιλους άνδρες και λεσβίες ισότιμης ποιότητας φροντίδα. Η εκπαίδευση μπορεί τελικά να μειώσει τις ανισότητες στην υγεία μεταξύ των ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενών (Hamtzani et al., 2022).

5. ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Ο ρόλος του νοσηλευτή στην προαγωγή της υγείας των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων αφορά σε ένα ευρύ φάσμα χώρων άσκησης της νοσηλευτικής και αποκτά ξεχωριστές διαστάσεις αναφορικά με υποομάδες της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, όπως οι ηλικιωμένοι, οι έφηβοι ή οι ογκολογικοί ασθενείς. Οι νοσηλευτές είναι σημαντικό να εκπαιδεύονται κατάλληλα, ώστε να αναγνωρίζουν και να κατανοούν τον ρόλο τους κατά τη φροντίδα ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων και να έχουν θετικές στάσεις και συμπεριφορές απέναντί τους.

Οι σχολικοί νοσηλευτές διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στη διατήρηση της υγείας και της ευημερίας όλων των μαθητών. Ωστόσο, μια συγκεκριμένη ομάδα που απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή και υποστήριξη είναι οι μαθητές ΛΟΑΤΚΙ+. Αυτοί οι μαθητές, αντιμετωπίζουν μοναδικές προκλήσεις που σχετίζονται με τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου και την έκφρασή τους, οι οποίες μπορούν να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στη ψυχική και σωματική τους υγεία. Σύμφωνα με την Hooker (2019), οι νοσηλευτές μπορούν να διαδραματίσουν ουσιαστικό ρόλο στην αναγνώριση και στην παραπομπή των νέων σεξουαλικών μειονοτήτων που υπομένουν θυματοποίηση. Η ευαισθητοποίηση και η αναγνώριση των προειδοποιητικών σημάτων σε συνδυασμό με την προσβασιμότητα των διαθέσιμων πόρων, είναι το κλειδί για την παρέμβαση για θετικά αποτελέσματα (Hooker, 2019).

Η ψυχική υγεία είναι μια κρίσιμη πτυχή της συνολικής ευημερίας για όλους τους μαθητές, όπως επίσης και για τους μαθητές της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, οι οποίοι διατρέχουν υψηλότερο κίνδυνο να αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους προκλήσεις. Το άγχος του κοινωνικού στιγματισμού και της αντίδρασης ή της απόρριψης της οικογένειας, μπορεί να επηρεάσουν τη συναισθηματική τους κατάσταση. Οι σχολικοί νοσηλευτές μπορούν να διαδραματίσουν κρίσιμο ρόλο στην παροχή υποστήριξης της ψυχικής υγείας, ενεργώντας ως άτομα εμπιστοσύνης και παραπέμποντας τους μαθητές σε κατάλληλες υπηρεσίες συμβουλευτικής ή θεραπείας όταν χρειάζεται. Σύμφωνα με τον Cottrell et al. (2022), η συνεργασία με τους γονείς για την αναγνώριση και την αντιμετώπιση των εσφαλμένων αντιλήψεων, καθώς και των ομοφοβικών σχολίων πρέπει να εξαλειφθούν (Cottrell et al., 2022).

Σύμφωνα με μια ποιοτική μελέτη σχετικά με το στίγμα και τη θυματοποίηση που βασίζεται σε στίγμα και μεροληψία, συμπεριλαμβανομένου του εκφοβισμού και της παρενόχλησης μεταξύ ΛΟΑΤΚΙ+ νέων, συχνά το στίγμα εντοπίζεται σε πλαίσια όπως σχολεία, εστιατόρια, εμπορικά κέντρα, δρόμους, γειτονιές και πάρκα. Αυτά τα ευρήματα υπογραμμίζουν την ανάγκη για συντονισμένη κοινοτική δράση, με στόχο την παροχή ασφαλών σχολείων και κοινοτήτων, καθώς και για προγράμματα που στοχεύουν στην πρόληψη (Gower et al., 2019). Αυτό συμφωνεί και με τα δικά μας ευρήματα ότι το στίγμα και η θυματοποίηση βρίσκονται και μέσα στο σχολικό περιβάλλον και αναδεικνύεται ο ιδιαίτερος ρόλος του σχολικού νοσηλευτή στην υποστήριξη των ΛΟΑΤΚΙ+ μαθητών.

Ο προσυμπτωματικός έλεγχος για τον καρκίνο είναι μια ουσιαστική πτυχή της προληπτικής υγειονομικής περίθαλψης και είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι όλα τα άτομα, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων ΛΟΑΤΚΙ+, έχουν ίση πρόσβαση σε αυτές τις υπηρεσίες που σώζουν ζωές. Τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ ενδέχεται να αντιμετωπίσουν μοναδικά εμπόδια στον προσυμπτωματικό έλεγχο για τον καρκίνο, συμπεριλαμβανομένης της έλλειψης γνώσης, του φόβου για διακρίσεις ή της δυσφορίας κατά την αποκάλυψη του σεξουαλικού προσανατολισμού ή της ταυτότητας φύλου τους στους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης. Οι νοσηλευτές διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στην υποστήριξη και στην παροχή περιεκτικών και κατάλληλων υπηρεσιών προσυμπτωματικού ελέγχου καρκίνου σε ασθενείς ΛΟΑΤΚΙ+. Δημιουργώντας ένα ασφαλές και μη επικριτικό περιβάλλον, ακούγοντας ενεργά τις ανησυχίες των ασθενών και χρησιμοποιώντας κατάλληλη γλώσσα, που δείχνει σεβασμό, οι νοσηλευτές μπορούν να βοηθήσουν τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ να αισθάνονται πιο άνετα και να έχουν ουσιαστική δυνατότητα να υποβάλλονται σε προληπτικούς ελέγχους καρκίνου. Επιπλέον, οι νοσηλευτές μπορούν να συνεργαστούν με οργανώσεις φιλικές προς τη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα για εξεύρεση κοινοτικών πόρων με στόχο τη βελτίωση της πρόσβασης σε υπηρεσίες προσυμπτωματικού ελέγχου για τη γεφύρωση του χάσματος και την εξάλειψη των ανισοτήτων στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης. Μέσω της τεχνογνωσίας και της συμπόνιας, οι νοσηλευτές μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στη μείωση των ανισοτήτων υγείας, που σχετίζονται με τον καρκίνο και που βιώνουν τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ και να βελτιώσουν τα συνολικά

αποτελέσματα υγείας. Σύμφωνα με μια ανασκόπηση των Haviland et al. (2020), η εκπαίδευση και η παροχή πολιτισμικά ευαίσθητης υγειονομικής περίθαλψης για τους ΛΟΑΤΚΙ+ πληθυσμούς κατά τον προσυμπτωματικό έλεγχο καρκίνου είναι επιτακτική για τον περιορισμό των ανισοτήτων. Συγκεκριμένα, υπάρχει έλλειψη γνώσης από ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς και παρόχους σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τον προσυμπτωματικό έλεγχο του καρκίνου. Ο φόβος των ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενών για διακρίσεις και οι διαφορές προσυμπτωματικού ελέγχου μεταξύ ασθενών διαφόρων κοινωνικοοικονομικών, φυλετικών και εθνοτικών καταστάσεων θα πρέπει να είναι το επίκεντρο της μελλοντικής έρευνας (Haviland et al., 2020).

Καθώς ο κόσμος προχωρά στην ένταξη και αποδοχή, είναι σημαντικό να αντιμετωπιστούν οι μοναδικές προκλήσεις που παρουσιάζουν οι ΛΟΑΤΚΙ+ ηλικιωμένοι, ιδιαίτερα στις μονάδες μακροχρόνιας φροντίδας. Τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ που έχουν ζήσει μια ζωή κοινωνικών αλλαγών και αγώνων, βρίσκονται σε ανάγκη για εξειδικευμένη φροντίδα και υποστήριξη, καθώς μεγαλώνουν ηλικιακά. Οι πολιτικές, οι κανόνες λειτουργίας των υπηρεσιών, τα έντυπα αξιολόγησης υπηρεσιών, οι πρακτικές, καθώς και οι κανονισμοί, θα έπρεπε να είναι προσαρμοσμένα στις ανάγκες των ΛΟΑΤΚΙ+ μεγαλύτερων ηλικιακά ενηλίκων (Roe and Galvin, 2020). Οι ΛΟΑΤΚΙ+ ηλικιωμένοι αντιμετωπίζουν, συχνά, μια σειρά από προκλήσεις κατά τη μετάβαση σε εγκαταστάσεις μακροχρόνιας φροντίδας. Πολλοί μεγάλωσαν σε περιόδους όπου ο σεξουαλικός προσανατολισμός ή η ταυτότητα φύλου τους στιγματίζαν έντονα, οδηγώντας σε φόβο διάκρισης ή απόρριψης. Ως αποτέλεσμα, μπορεί να αισθάνονται απρόθυμοι να αποκαλύψουν τη ΛΟΑΤΚΙ+ ταυτότητά τους στους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης και στο προσωπικό των μονάδων μακροχρόνιας φροντίδας υγείας, φοβούμενοι την κριτική ή την κακομεταχείριση. Η έλλειψη πολιτισμικής ικανότητας και κατανόησης των ζητημάτων ΛΟΑΤΚΙ+ μεταξύ των επαγγελματιών υγείας μπορεί να επιδεινώσει αυτές τις ανησυχίες, οδηγώντας σε συναισθήματα απομόνωσης, άγχους και κατάθλιψης. Οι μελέτες αναδεικνύουν τα οφέλη των εκπαιδευτικών προγραμμάτων για επαγγελματίες υγείας, που προάγουν την παροχή φροντίδας με ευαισθησία και χωρίς αποκλεισμούς, για τους ΛΟΑΤΚΙ+ ηλικιωμένους (Jurček et al., 2020).

Οι ΛΟΑΤΚΙ+ ηλικιωμένοι αντιμετωπίζουν, συχνά, συγκεκριμένες ανισότητες στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης που μπορούν να επηρεάσουν τη συνολική τους ευημερία. Αυτές οι ανισότητες μπορεί να προκύψουν από την έλλειψη κατανόησης των αναγκών υγείας των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων, την περιορισμένη πρόσβαση σε εξειδικευμένη περίθαλψη και το ιστορικό αποφυγής χρήσης των υπηρεσιών υγείας, λόγω προηγούμενων αρνητικών εμπειριών. Οι νοσηλευτές μπορούν να αντιμετωπίσουν αυτές τις ανισότητες παρέχοντας ολοκληρωμένη και πολιτισμικά ικανή φροντίδα σε ΛΟΑΤΚΙ+ ηλικιωμένους, συμπεριλαμβανομένων προβολών και παρεμβάσεων που λαμβάνουν υπόψη τούς μοναδικούς κινδύνους για την υγεία που αντιμετωπίζει αυτός ο πληθυσμός. Βελτιώνοντας την πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, οι νοσηλευτές μπορούν να συμβάλουν σε βελτιωμένα αποτελέσματα υγείας και καλύτερη ποιότητα ζωής για ΛΟΑΤΚΙ+ ηλικιωμένους. Σύμφωνα με τον Higgins et al., η φροντίδα των ηλικιωμένων ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων δεν πρέπει να εκλαμβάνεται ως πολιτικά ορθή απαίτηση για μια μειονότητα, αλλά ως ευκαιρία να διερευνηθούν ευρύτερα θέματα φροντίδας για όλους τους ηλικιωμένους (Higgins et al., 2019).

Τα προγράμματα σπουδών που αφορούν τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα έχουν αναδειχθεί ως κρίσιμο συστατικό της σύγχρονης εκπαίδευσης, με στόχο να διερευνήσουν και να κατανοήσουν τις εμπειρίες, την ιστορία και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν αυτά τα άτομα. Αυτά τα προγράμματα προσφέρουν μια ολοκληρωμένη και διεπιστημονική προσέγγιση, εμβαθύνοντας σε θέματα όπως τα δικαιώματα ΛΟΑΤΚΙ+, τα κοινωνικά κινήματα, οι πολιτισμικές συνεισφορές και ο αντίκτυπος των διακρίσεων και της περιθωριοποίησης. Η γνώση γύρω από τη θεματολογία που αφορά στην κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+ και την εκπαίδευση νοσηλευτών περιορίζεται στη διερεύνηση της γνώσης των φοιτητών νοσηλευτικής και των στάσεών τους σχετικά με την παροχή φροντίδας προς τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα (Priddle, Crawford and Power, 2023). Οι εκπαιδευτές νοσηλευτών έχουν τη δυνατότητα να μειώσουν το στίγμα και τις ανισότητες στην υγεία που επηρεάζουν τους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς και να παρουσιάζουν ακριβές και περιεκτικό περιεχόμενο στους μαθητές τους (Sherman et al., 2022).

Με την ενσωμάτωση θεμάτων που αφορούν στην κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+ στα εκπαιδευτικά προγράμματα σπουδών, τα ιδρύματα θα προωθούν ένα περιβάλλον που

προάγει τη συμπερίληψη, τη διαφορετικότητα και την κοινωνική ευαισθητοποίηση. Αυτά τα προγράμματα θα διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην ενθάρρυνση της ενσυναίσθησης, της ανεκτικότητας και της αποδοχής μεταξύ των μαθητών, εξοπλίζοντάς τους με τη γνώση και τα εργαλεία για να αμφισβητήσουν τα στερεότυπα και να συνηγορούν υπέρ μιας πιο δίκαιης και αποδεκτής κοινωνίας. Σύμφωνα με τους McCann & Brown (2018), η ένταξη τέτοιας θεματολογίας στα προγράμματα σπουδών επαγγελματιών υγείας είναι αποσπασματική και περιορισμένη και υπάρχει σχετική ανάγκη για μια πιο συνεπή προσέγγιση σε όλα τα προπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Ομοίως, υπάρχει ανάγκη για συνεχείς ευκαιρίες επαγγελματικής εξέλιξης, κυρίως στον τομέα της υγείας της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας (McCann and Brown, 2018).

Διαπιστώθηκε ότι τα εκπαιδευτικά προγράμματα μπορούν να είναι αποτελεσματικά στην αύξηση της γνώσης των φοιτητών και των παρόχων σχετικά με την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+ και τη φροντίδα υγείας ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων. Επίσης, τα επίπεδα άνεσης των φοιτητών και των επαγγελματιών υγείας, όσον αφορά φροντίδα υγείας ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων, αυξήθηκαν μέσω της βιωματικής μάθησης και η διομαδική επαφή είναι αποτελεσματική στην προώθηση πιο ανεκτικής στάσης απέναντι στους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς (Morris et al., 2019).

Όσον αφορά στην ψυχική υγεία σύμφωνα με τους Díaz et al. (2016), στις μεταβαλλόμενες ανάγκες υγειονομικής περίθαλψης της κοινωνίας, γενικότερα, απαιτείται από τους νοσηλευτές να είναι οξυδερκείς σε υποκείμενα ζητήματα που συχνά περνούν απαρατήρητα. Η εξάσκηση της θεραπευτικής επικοινωνίας μπορεί να δημιουργήσει συμπονετικούς νοσηλευτές (Díaz et al., 2017).

Σε αγροτικές περιοχές, η πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας μπορεί να είναι περιορισμένη, με λιγότερες εξειδικευμένες υπηρεσίες για τις ανάγκες υγείας των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων. Επιπλέον, τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ σε αγροτικές περιοχές ενδέχεται να αντιμετωπίσουν μεγαλύτερο στίγμα και διακρίσεις, που τους εμποδίζουν να αναζητήσουν ανοιχτά ιατρική περίθαλψη. Οι πάροχοι υγειονομικής περίθαλψης σε αγροτικά περιβάλλοντα ενδέχεται να στερούνται πολιτισμικής ικανότητας και επίγνωσης για θέματα υγείας που αφορούν στην κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+, οδηγώντας σε πιθανές παρεξηγήσεις και ανεπαρκή φροντίδα. Για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων, είναι ζωτικής σημασίας να

εφαρμοστούν ολοκληρωμένα προγράμματα κατάρτισης για επαγγελματίες υγείας σε αγροτικές περιοχές, δίνοντας έμφαση στην ευαισθησία και στην ενσωμάτωση των ατόμων ΛΟΑΤΚΙ+. Επιπλέον, η αξιοποίηση υπηρεσιών τηλεϊατρικής μπορεί να συμβάλει στη γεφύρωση του χάσματος στην πρόσβαση σε υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης για άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ σε αγροτικές κοινότητες, διασφαλίζοντας ότι λαμβάνουν την υποστήριξη και τη φροντίδα που τους αξίζει, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση. Το υγειονομικό προσωπικό που ζει στην ύπαιθρο τονίζει τα κενά γνώσης και την έλλειψη εκπαίδευσης και κατάρτισης τους όσον αφορά τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Οι πάροχοι πρωτοβάθμιας περίθαλψης της υπαίθρου αναγνωρίζουν την ανάγκη για περαιτέρω εκπαίδευση ΛΟΑΤΚΙ+ σε αυτή τη θεματολογία (Shaver, Sharma and Stephenson, 2018).

Οι νοσηλευτές διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην παροχή υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης και στην προώθηση ενός περιβάλλοντος, χωρίς αποκλεισμούς και υποστήριξης για όλους τους ασθενείς, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας. Εάν δεν αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις που αφορούν τόσο στα μέλη της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας όσο και στους νοσηλευτές, κυρίως της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, το κοινωνικό στίγμα, η ομοφοβική βία και ο επιπολασμός σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων και μολυσματικών ασθενειών σε αυτόν τον πληθυσμό θα αυξηθούν (Seretlo and Mokgatle, 2023). Οι γνώσεις και οι θετικές στάσεις τους απέναντι σε αυτή την κοινότητα είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της δίκαιης και συμπονετικής φροντίδας. Ένας καλά ενημερωμένος νοσηλευτής θα πρέπει να κατανοεί σε βάθος τις μοναδικές ανάγκες υγείας και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+, όπως θέματα ψυχικής υγείας, σεξουαλικής υγείας και επιβεβαίωσης του φύλου. Επιπλέον, η θετική και μη επικριτική στάση είναι ζωτικής σημασίας για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης και θεραπευτικής σχέσης με τους ασθενείς. Με το να είναι ευαίσθητοι στις διαφορετικές ταυτότητες εντός του φάσματος ΛΟΑΤΚΙ+, οι νοσηλευτές μπορούν να δημιουργήσουν έναν ασφαλή χώρο, όπου οι ασθενείς θα νιώθουν σεβασμό και αποδοχή, οδηγώντας σε καλύτερα αποτελέσματα για την υγεία και σε ένα σύστημα υγειονομικής περίθαλψης με μεγαλύτερη συμπερίληψη συνολικά. Σύμφωνα με έρευνα που είχε ως σκοπό να μελετήσει τις γνώσεις, τις πεπειθήσεις και τις στάσεις των νοσηλευτών, η ετεροκανονικότητα και οι ουδέτερες ή αρνητικές στάσεις φαίνεται

να είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο πρόσβασης στις υπηρεσίες. Υποθέτοντας τον τρόπο με τον οποίο οι μαίες και οι νοσηλεύτες χειρίστηκαν το θέμα προσφέροντας αρνητικά συναισθήματα και ομοφοβία, μάλλον δεν σκέφτηκαν να μπουν στην διαδικασία να ρωτήσουν για τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου και μπορεί να μην είναι ικανοί να διαχειριστούν σωστά τις πληροφορίες. Ταυτόχρονα μπορεί να αποφύγουν να ρωτήσουν για τον σεξουαλικό προσανατολισμό, γιατί θεωρούν ότι δεν έχει σημασία για τη φροντίδα που παρέχουν. Αυτού του είδους προκαταλήψεις και στιγματικές συμπεριφορές έχουν την δυνατότητα να προκαλέσουν φραγμούς και να έχουν ως αποτέλεσμα την κακή παροχή υπηρεσιών υγείας σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα (Shaver, Sharma and Stephenson, 2018). Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία, οι φοιτητές νοσηλευτικής έχουν έλλειψη γνώσης σχετικά με τις ανησυχίες για θέματα υγείας που αφορούν ειδικά τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+. Τα επίπεδα εκπαίδευσης και γνώσης στην Ελλάδα είναι ακόμα χαμηλά στον τομέα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης (Fradelos et al., 2022).

Για την υγειονομική περίθαλψη, οργανισμοί που στοχεύουν να παρέχουν υπηρεσίες σε άτομα που ανήκουν στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα, προτείνουν την εξέταση μεθόδων που είναι πιθανόν να μετριάσουν τις σιωπηρές προκαταλήψεις. Είναι πιθανόν μερικές από αυτές τις μεθόδους να βελτιώσουν την επικοινωνία, την εμπιστοσύνη και την ικανοποίηση των ασθενών, την παροχή έγκαιρης και με συνέχεια φροντίδας και άλλα οφέλη που μπορούν να μεγιστοποιήσουν την ποιότητα της περίθαλψης για όλους (Sabin, Riskind and Nosek, 2015). Η συνεχής εκπαίδευση και ο ανοιχτός διάλογος σχετικά με τα θέματα που αφορούν στην υγεία των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων μπορούν να ενισχύσουν περαιτέρω τις γνώσεις και να κάνουν θετικότερες τις στάσεις των νοσηλευτών, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να παρέχουν την καλύτερη δυνατή φροντίδα σε όλους τους ασθενείς, ανεξάρτητα από τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου τους.

Οι γνώσεις και οι στάσεις των ατόμων ΛΟΑΤΚΙ+ σχετικά με την υγειονομική περίθαλψη διαμορφώνονται από τις μοναδικές εμπειρίες και τις αλληλεπιδράσεις τους με το σύστημα υγειονομικής περίθαλψης. Τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ έχουν συχνά αυξημένη επίγνωση των ειδικών αναγκών που αφορούν στην υγεία τους και των εμποδίων στη

λήψη φροντίδας υγείας, όπως η πρόσβαση στη φροντίδα που επιβεβαιώνει το φύλο, η πρόληψη και θεραπεία σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων, η υποστήριξη ψυχικής υγείας και η αντιμετώπιση των διακρίσεων ή των μεροληψιών από τους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης. Βιβλιογραφική ανασκόπηση έδειξε την έλλειψη προετοιμασίας των επαγγελματιών υγείας και των υπηρεσιών να ενεργούν λαμβάνοντας υπόψη την ποικιλομορφία των φύλων των χρηστών (Rosa et al., 2019).

Πολλοί έχουν αντιμετωπίσει προκλήσεις, συμπεριλαμβανομένου του φόβου για διακρίσεις ή της έλλειψης κατανόησης από τους επαγγελματίες υγείας, με αποτέλεσμα ορισμένοι να καθυστερούν ή να αποφεύγουν εντελώς να αναζητήσουν ιατρική φροντίδα. Κατά συνέπεια, τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ μπορεί να αναζητήσουν παρόχους υγειονομικής περίθαλψης που επιδεικνύουν πολιτισμική ικανότητα, ενσυναίσθηση και ευαισθησία απέναντι στις ταυτότητες και τις εμπειρίες τους. Τα άτομα που ζουν στην κοινότητα θα εξακολουθούν να έρχονται σε σύγκρουση με αυξημένους κινδύνους και σε τραγικές καταστάσεις, όπως, εκφοβισμό, κακοποίηση, εγκλήματα (Seretlo and Mokgatle, 2023).

Η παρότρυνση των ετερόφυλων μαθητών στο να δημιουργήσουν και να κάνουν λειτουργικές τις σχέσεις με τους υπόλοιπους μαθητές σεξουαλικής μειονότητας θα μπορούσε να οδηγήσει σε εξάλειψη των διακρίσεων, τουλάχιστον σε επίπεδο υγείας. Η βελτίωση του κλίματος των σχολών ιατρικής μπορεί να βελτιώσει τη στάση των φοιτητών ιατρικής απέναντι σε άτομα σεξουαλικής μειονότητας (Wittlin et al., 2019).

6. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Η ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα αντιμετωπίζει μοναδικές ανισότητες και προκλήσεις στον τομέα της υγείας, που απαιτούν προσοχή από το νοσηλευτικό προσωπικό. Για να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά αυτά τα ζητήματα, είναι σημαντικό να εντοπιστούν βασικοί τομείς για μελλοντική έρευνα.

Ένας κρίσιμος τομέας για διερεύνηση είναι ποιες είναι οι ανισότητες που αντιμετωπίζουν τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης και ποιοι οι παράγοντες που σχετίζονται με αυτές. Η έρευνα θα πρέπει να εμβαθύνει στον τομέα της πρόσβασης στην περίθαλψη, την ποιότητα της περίθαλψης και τα αποτελέσματα υγείας, ειδικά γι' αυτόν τον πληθυσμό. Εντοπίζοντας τους παράγοντες που συμβάλλουν σε αυτές τις ανισότητες, όπως το στίγμα, οι διακρίσεις και η έλλειψη πολιτισμικά ικανής φροντίδας, οι νοσηλευτές θα μπορούν να αναπτύξουν στοχευμένες παρεμβάσεις, ώστε να τις μετριάσουν και να προάγουν την ισότητα στην υγεία.

Η ενίσχυση της πολιτισμικής ικανότητας μεταξύ των νοσηλευτών, για παροχή φροντίδας χωρίς αποκλεισμούς σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ είναι υψίστης σημασίας. Η έρευνα θα πρέπει να επικεντρωθεί στην αξιολόγηση της τρέχουσας κατάστασης ως προς την πολιτισμική ικανότητα των νοσηλευτών, στον εντοπισμό κενών στη γνώση και στις δεξιότητες και αρνητικές στάσεις και στη διερεύνηση εκπαιδευτικών στρατηγικών για βελτίωση της παρεχόμενης υγειονομικής περίθαλψης σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Ταυτόχρονα, η εξέταση του αντίκτυπου των παρεμβάσεων πολιτισμικής ικανότητας στα αποτελέσματα των ασθενών είναι ζωτικής σημασίας.

Οι ανάγκες ψυχικής υγείας των νέων ΛΟΑΤΚΙ+ απαιτούν ουσιαστική προσοχή. Η έρευνα θα πρέπει να διερευνήσει τις συγκεκριμένες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν στην πρόσβαση σε φροντίδα ψυχικής υγείας και να αναπτύξει παρεμβάσεις που προάγουν την ψυχική ευεξία. Οι νοσηλευτές μπορούν να διαδραματίσουν κεντρικό ρόλο στον εντοπισμό παραγόντων κινδύνου, στην παροχή φροντίδας ψυχικής υγείας και στη δημιουργία δικτύων συνεργασίας για αντιμετώπιση των ανισοτήτων ψυχικής υγείας μεταξύ των ΛΟΑΤΚΙ+ νέων.

Η πλήρης κατανόηση των εμπειριών των ΛΟΑΤΚΙ+ από την παρεχόμενη φροντίδα υγείας είναι ζωτικής σημασίας, για την παροχή δίκαιης φροντίδας. Θα πρέπει να διερευνηθούν τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα διεμφυλικά άτομα στην πρόσβαση στη φροντίδα που επιβεβαιώνει το φύλο και να αξιολογηθούν οι νοσηλευτικές πρακτικές και οι πολιτικές που σχετίζονται με την παροχή φροντίδας υγείας σε αυτόν τον πληθυσμό. Εντοπίζοντας τα κενά και αναπτύσσοντας στρατηγικές για βελτίωση, οι νοσηλευτές μπορούν να παρέχουν ικανή, με επίκεντρο τον ασθενή, φροντίδα σε διεμφυλικά άτομα.

Οι μοναδικές ανάγκες και οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι ΛΟΑΤΚΙ+ ηλικιωμένοι σε χώρους μακροχρόνιας φροντίδας απαιτούν επίσης την προσοχή των ερευνητών. Η διερεύνηση των νοσηλευτικών πρακτικών, πολιτικών και οργανωτικών παραγόντων που επηρεάζουν την παροχή πολιτισμικά ικανής και χωρίς αποκλεισμούς φροντίδας στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα μεγαλύτερης ηλικίας είναι ζωτικής σημασίας. Η ανάπτυξη παρεμβάσεων για τη βελτίωση της ποιότητας της φροντίδας για ΛΟΑΤΚΙ+ ηλικιωμένους μπορεί να συμβάλει σημαντικά στη βελτίωση των αποτελεσμάτων της υγείας τους.

Η μελλοντική έρευνα για την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+ και τη νοσηλευτική, θα πρέπει να επικεντρωθεί στις ανισότητες στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης, στις πολιτισμικές ικανότητες των νοσηλευτών, στην ψυχική υγεία των ΛΟΑΤΚΙ+ νέων, στην υγειονομική περίθαλψη των τρανς, στις ανάγκες των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας και στη μακροχρόνια φροντίδα αυτού του πληθυσμού. Αυτοί οι τομείς αφορούν σε κρίσιμα κενά στη γνώση και σε ευκαιρίες που με κατάλληλη διερεύνηση και παρεμβάσεις θα βοηθήσουν τους νοσηλευτές να οδηγήσουν σε θετικές αλλαγές και να προωθήσουν την ισότητα στην υγεία. Έχοντας στα χέρια τους αυτή τη νέα γνώση οι επαγγελματίες νοσηλευτές θα μπορούν να αναπτύξουν τεκμηριωμένες παρεμβάσεις, πολιτικές και πρακτικές που διασφαλίζουν την παροχή ασφαλούς, χωρίς αποκλεισμούς και υψηλής ποιότητας φροντίδα για άτομα ΛΟΑΤΚΙ+.

7. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

Η βιβλιογραφική ανασκόπηση, αν και είναι ένα σημαντικό και πολύτιμο ερευνητικό εργαλείο, έχει αρκετούς περιορισμούς.

Αυτοί περιλαμβάνουν το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής, αφού μια βιβλιογραφική ανασκόπηση εξαρτάται από το υπάρχον σώμα της βιβλιογραφίας σε ένα συγκεκριμένο πεδίο. Εάν το ερευνητικό θέμα είναι σχετικά νέο ή υπάρχει περιορισμένη υπάρχουσα έρευνα, η ανασκόπηση μπορεί να είναι περιορισμένη σε εύρος και βάθος. Συγκεκριμένα αυτή η ανασκόπηση είχε περιορισμούς ως προς τις πλατφόρμες αναζήτησης καθώς και την γλώσσα. Εντυπωσιακός ήταν ο μικρός όγκος βιβλιογραφίας στην Ελληνική γλώσσα, κάτι που σημαίνει ότι τα αποτελέσματα μπορεί να μην έχουν άμεση αντιστοιχία με την πραγματικότητα στην Ελλάδα.

Επιπλέον, η πρόσβαση σε ορισμένες πηγές ήταν δύσκολη, λόγω περιορισμένης διαθεσιμότητας ή περιορισμένης πρόσβασης, περιορίζοντας έτσι το εύρος της βιβλιογραφίας που χρησιμοποιήθηκε στην ανασκόπηση.

Παρά τους περιορισμούς αυτούς, η ανασκόπηση που πραγματοποιήθηκε εκτιμάται ότι είναι σημαντική επισκόπηση της υπάρχουσας γνώσης και χρήσιμη προσθήκη στην ελληνική βιβλιογραφία. Μέσα από αυτή την ανασκόπηση εντοπίστηκαν ερευνητικά κενά που πιθανά να οδηγήσουν στην ανάπτυξη νέων ερευνητικών ερωτημάτων και υποθέσεων.

Όσον αφορά στην κλινική πρακτική, συστήνεται η εκπαίδευση πολιτισμικών ικανοτήτων με την ανάπτυξη και εφαρμογή υποχρεωτικής εκπαίδευσης για όλο το προσωπικό υγειονομικής περίθαλψης, με έμφαση σε ζητήματα που αφορούν ειδικά στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα. Αυτό θα βοηθήσει τους νοσηλευτές να κατανοήσουν καλύτερα και να παρέχουν φροντίδα με σεβασμό στους ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς.

Επίσης σημαντική θα ήταν η δημιουργία ασφαλούς χώρου εντός των εγκαταστάσεων υγειονομικής περίθαλψης όπου οι ΛΟΑΤΚΙ+ ασθενείς θα μπορούν να αισθάνονται άνετα να συζητούν τις ανάγκες και τις ανησυχίες τους για την υγειονομική περίθαλψη χωρίς φόβο κρίσης ή διάκρισης.

Η παροχή φροντίδας που επιβεβαιώνει το φύλο με την ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών και πρωτοκόλλων για τη φροντίδα που επιβεβαιώνει το φύλο, συμπεριλαμβανομένης της ορμονοθεραπείας και των χειρουργικών διαδικασιών θα συνέβαλε στη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης φροντίδας στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Οι νοσηλευτές πρέπει να είναι καλά εκπαιδευμένοι στην παροχή φροντίδας και να είναι σε θέση να προσφέρουν υποστήριξη σε διεμφυλικά άτομα.

Επιπλέον, πρέπει να παρέχεται στους νοσηλευτές εκπαίδευση στη θετική θεραπεία ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων και στην παρέμβαση κρίσης για την καλύτερη υποστήριξη ψυχικής υγείας. Ακόμα πρέπει να προσφέρεται εκπαίδευση σεξουαλικής υγείας ειδικά για ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, συμπεριλαμβανομένων πρακτικών ασφαλούς σεξ, συνήθεις προβολές και πληροφορίες σχετικά με κλινικές ή πηγές σεξουαλικής υγείας φιλικές προς την ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα.

Τέλος, σημαντικά επιπλέον μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης και της ποιότητας της παρεχόμενης φροντίδας είναι η δημιουργία ομάδων υποστήριξης για τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα εντός των εγκαταστάσεων υγειονομικής περίθαλψης ώστε να δημιουργηθεί μια αίσθηση κοινότητας, η διάθεση στους ασθενείς ενός χώρου όπου να ανταλλάσσουν εμπειρίες και στρατηγικές αντιμετώπισης καθώς και ο έλεγχος ρουτίνας μέσω ερωτήσεων κυρίως για προσυμπτωματικό έλεγχο.

Εστιάζοντας σε αυτές τις ιδέες κλινικής πρακτικής, οι νοσηλευτές μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην παροχή κατάλληλης, ποιοτικής και πολιτισμικά ικανής υγειονομικής περίθαλψης για την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+, βελτιώνοντας τελικά τα αποτελέσματα υγείας και την ικανοποίηση των ασθενών.

8. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά, οι στάσεις, οι γνώσεις και οι συμπεριφορές των νοσηλευτών απέναντι στην κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+ διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση των εμπειριών από τις υπηρεσίες υγείας και των αποτελεσμάτων υγείας γι' αυτόν τον πληθυσμό. Η έρευνα που επικεντρώνεται στις στάσεις των νοσηλευτών μπορεί να προσφέρει πολύτιμες γνώσεις για το επίπεδο αποδοχής και κατανόησης των νοσηλευτών προς την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+. Διερευνώντας αυτές τις στάσεις, μπορούμε να εντοπίσουμε τομείς για βελτίωση, να αντιμετωπίσουμε τις προκαταλήψεις και να ενισχύσουμε την πολιτισμική ικανότητα μεταξύ των νοσηλευτών. Η δημιουργία ενός υποστηρικτικού και επιβεβαιωτικού περιβάλλοντος εντός των πλαισίων υγειονομικής περίθαλψης είναι απαραίτητη για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης, την προώθηση της ανοιχτής επικοινωνίας και την παροχή φροντίδας σε άτομα ΛΟΑΤΚΙ+ με επίκεντρο τον ασθενή.

Μέσω της συνεχούς εκπαίδευσης, κατάρτισης και προώθησης πολιτικών και πρακτικών χωρίς αποκλεισμούς, οι νοσηλευτές μπορούν να καλλιεργήσουν θετικές στάσεις, που αγκαλιάζουν τη διαφορετικότητα, υποστηρίζουν τα δικαιώματα και την ευημερία της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ+ και τελικά συμβάλλουν στη μείωση των ανισοτήτων στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης. Η συνεργασία μεταξύ του νοσηλευτικού προσωπικού και της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ+ είναι απαραίτητη, για την προώθηση της αμοιβαίας κατανόησης και την προώθηση ενός περιβάλλοντος υγειονομικής περίθαλψης που εκτιμά και σέβεται όλα τα άτομα, ανεξάρτητα από τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου τους. Αγκαλιάζοντας μια κουλτούρα αποδοχής και συμπερίληψης, οι νοσηλευτές μπορούν να συμβάλουν καθοριστικά στην προαγωγή της ισότητας στην υγεία για την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+ και να διασφαλίσουν ότι κάθε άτομο λαμβάνει τη φροντίδα που του αξίζει.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

An, Y. and Chung, C. (2022). Korean healthcare providers' attitude, knowledge, and behaviors regarding sexual orientation and gender identity: a cross-sectional survey. *Korean Journal of Women Health Nursing*, 28(1), pp.65-73.

doi:<https://doi.org/10.4069/kjwhn.2022.03.11>.

Banerjee, S.C., Walters, C.B., Staley, J.M., Alexander, K. and Parker, P.A. (2018). Knowledge, Beliefs, and Communication Behavior of Oncology Health-care Providers (HCPs) regarding Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender (LGBT) Patient Health care. *Journal of Health Communication*, 23(4), pp.329–339.

doi:<https://doi.org/10.1080/10810730.2018.1443527>.

Burton, C.W., Jung-Ah, J.-A.L., Waalen, A. and Gibbs, L.M. (2020). UC Irvine UC Irvine Previously Published Works Title 'Things Are Different Now But': Older LGBT Adults' Experiences and Unmet Needs in Health Care. *UC Irvine*, p.11.

Cicero, E.C. and Wesp, L.M. (2017). Supporting the Health and Well-Being of Transgender Students. *The Journal of School Nursing*, 33(2), pp.95–108.

doi:<https://doi.org/10.1177/1059840516689705>.

Cloyes, K.G., Tay, D.L., Iacob, E., Jones, M., Reblin, M. and Ellington, L. (2020). Hospice interdisciplinary team providers' attitudes toward sexual and gender minority patients and caregivers. *Patient Education and Counseling*, 103(10), pp.2185–2191. doi:<https://doi.org/10.1016/j.pec.2020.07.004>.

Cottrell, D.B., Gonzalez, J.D., Atchison, P.T., Evans, S.C. and Stokes, A. (2022). Suicide risk and prevention in LGBTQ+ youth. *Nursing*, 52(2), pp.40–45.

doi:<https://doi.org/10.1097/01.nurse.0000803432.31284.34>.

Díaz, D.A., Maruca, A., Gonzalez, L., Stockmann, C. and Hoyt, E. (2017). Using simulation to address care of the transgender patient in nursing curricula. *BMJ Simulation and Technology Enhanced Learning*, 3(2), pp.65–69.

doi:<https://doi.org/10.1136/bmjstel-2016-000147>.

Earnshaw, V.A., Menino, D.D., Sava, L.M., Perrotti, J., Barnes, T.N., Humphrey, D.L. and Reisner, S.L. (2019). LGBTQ bullying: a qualitative investigation of student and school health professional perspectives. *Journal of LGBT Youth*, 17(3), pp.280–297. doi:<https://doi.org/10.1080/19361653.2019.1653808>.

Eisenberg, M.E., McMorris, B.J., Rider, G.N., Gower, A.L. and Coleman, E. (2020). 'It's kind of hard to go to the doctor's office if you're hated there.' A call for gender-affirming care from transgender and gender diverse adolescents in the United States. *Health & Social Care in the Community*, 28(3), pp.1082–1089. doi:<https://doi.org/10.1111/hsc.12941>.

Englund, H., Basler, J. and Meine, K. (2019). Nursing Education and Inclusion of LGBTQ Topics. *Nurse Educator*, 45(4), pp.182–184. doi:<https://doi.org/10.1097/nne.0000000000000749>.

Felsenstein, D.R. (2018). Enhancing Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender Cultural Competence in a Midwestern Primary Care Clinic Setting. *Journal for Nurses in Professional Development*, 34(3), pp.142–150. doi:<https://doi.org/10.1097/nnd.0000000000000450>.

Fradelos, E.C., Montegrigo, J., Cornelius, J., Bakalis, V., Malliarou, M., Papathanasiou, I.V., Fasoï, G., Kelesi, M., Kaba, E. and Alikari, V. (2022). Translation and Validation of Nursing Students' Knowledge and Attitudes of Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender Health Concerns Survey in the Greek Language. *Healthcare*, 10(12), p.2547. doi:<https://doi.org/10.3390/healthcare10122547>.

Gower, A.L., Valdez, C.A.B., Watson, R.J., Eisenberg, M.E., Mehus, C.J., Saewyc, E.M., Corliss, H.L., Sullivan, R. and Porta, C.M. (2019). First- and Second-Hand Experiences of Enacted Stigma Among LGBTQ Youth. *The Journal of School Nursing*, 37(3), pp.185–194. doi:<https://doi.org/10.1177/1059840519863094>.

Grant, R., Smith, A., Nash, M., Newett, L., Turner, R. and Owen, L. (2021). Health

practitioner and student attitudes to caring for transgender patients in Tasmania. *AJGP*, 50(6).

Greene Id, M., France, K., Kreider, E., Wolfe-Roubatis, E., Chen, K., Wu, A. and Yehia, B. (2018). Comparing medical, dental, and nursing students' preparedness to address lesbian, gay, bisexual, transgender, and queer health. *PLoS One* 20;13(9):e0204104.

Griggs, K.M., Waddill, C.B., Bice, A. and Ward, N. (2021). Care During Pregnancy, Childbirth, Postpartum, and Human Milk Feeding for Individuals Who Identify as LGBTQ+. *MCN: The American Journal of Maternal/Child Nursing*, 46(1), pp.43–53. doi:<https://doi.org/10.1097/nmc.0000000000000675>.

Hamtzani, O., Mama, Y., Blau, A. and Kushnir, T. (2022). Implicit and explicit attitudes toward gay men and lesbian women among heterosexual undergraduate and graduate psychology and nursing students. *Frontiers in Psychology*, 13. doi:<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.921313>.

Haviland, K., Swette, S., Kelechi, T. and Mueller, M. (2020). Barriers and Facilitators to Cancer Screening Among LGBTQ Individuals With Cancer. *Oncology Nursing Forum*, 47(1), pp.44–55. doi:<https://doi.org/10.1188/20.onf.44-55>.

Henriquez, N.R. and Ahmad, N. (2021). 'The Message Is You Don't Exist': Exploring Lived Experiences of Rural Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Queer/Questioning (LGBTQ) People Utilizing Health care Services. *SAGE Open Nursing*, 7, p.237796082110511. doi:<https://doi.org/10.1177/23779608211051174>.

Higgins, A., Downes, C., Sheaf, G., Bus, E., Connell, S., Hafford-Letchfield, T., Jurček, A., Pezzella, A., Rabelink, I., Robotham, G., Urek, M., van der Vaart, N. and Keogh, B. (2019). Pedagogical principles and methods underpinning education of health and social care practitioners on experiences and needs of older LGBT+ people: Findings from a systematic review. *Nurse Education in Practice*, 40, p.102625. doi:<https://doi.org/10.1016/j.nepr.2019.102625>.

Holloway, I.W., Miyashita Ochoa, A., Wu, E.S.C., Himmelstein, R., Wong, J.O. and Wilson, B.D.M. (2019). Perspectives on academic mentorship from sexual and gender minority students pursuing careers in the health sciences. *American Journal of Orthopsychiatry*, 89(3), pp.343–353.

doi:<https://doi.org/10.1037/ort0000410>.

Hooker, A.L. (2019). Nurses can curb LGBTQ bullying in schools. *Nursing*, 49(5), pp.64–65. doi:<https://doi.org/10.1097/01.nurse.0000553280.49213.8f>.

Jurček, A., Downes, C., Keogh, B., Urek, M., Sheaf, G., Hafford-Letchfield, T., Buitenkamp, C., Vaart, N. and Higgins, A. (2020). Educating health and social care practitioners on the experiences and needs of older LGBT+ adults: Findings from a systematic review. *Journal of Nursing Management*, 29(1), pp.43–57.

doi:<https://doi.org/10.1111/jonm.13145>.

Klotzbaugh, R. and Spencer, G. (2018). Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender Inpatient Satisfaction Survey: Results and Implications. *Journal of Patient Experience*, 7(1), pp.83–88. doi:<https://doi.org/10.1177/2374373518809503>.

Kwak, Kim and Kim (2019). Severity and Influencing Factors of Homophobia in Korean Nursing Students. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(23), p.4692. doi:<https://doi.org/10.3390/ijerph16234692>.

Laiti, M., Pakarinen, A., Parisod, H., Hayter, M., Sariola, S. and Salanterä, S. (2022). Supporting LGBTQ+ Students: A Focus Group Study with Junior High School Nurses. *The Journal of School Nursing*, p.105984052210860.

doi:<https://doi.org/10.1177/10598405221086035>.

Laiti, M., Parisod, H., Pakarinen, A., Sariola, S., Hayter, M. and Salanterä, S. (2020). LGBTQ+ Students' Experiences of Junior High School Nursing in Finland: A Qualitative Study. *The Journal of School Nursing*, 37(6), pp.491–502.

doi:<https://doi.org/10.1177/1059840520910796>.

Lin, H.-C., Lin, Y.-C., Chang, Y.-P., Lu, W.-H. and Yen, C.-F. (2021). Attitudes

toward Homosexuality among Nurses in Taiwan: Effects of Survey Year and Sociodemographic Characteristics. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(7), p.3465.
doi:<https://doi.org/10.3390/ijerph18073465>.

Logie, C.H., Lys, C.L., Dias, L., Schott, N., Zouboules, M.R., MacNeill, N. and Mackay, K. (2019). 'Automatic assumption of your gender, sexuality and sexual practices is also discrimination': Exploring sexual healthcare experiences and recommendations among sexually and gender diverse persons in Arctic Canada. *Health & Social Care in the Community*, 27(5).
doi:<https://doi.org/10.1111/hsc.12757>.

McCann, E. and Brown, M. (2018). The inclusion of LGBT+ health issues within undergraduate healthcare education and professional training programmes: A systematic review. *Nurse Education Today*, 64, pp.204–214.
doi:<https://doi.org/10.1016/j.nedt.2018.02.028>.

McCave, E.L., Aptaker, D., Hartmann, K.D. and Zucconi, R. (2019). Promoting Affirmative Transgender Health Care Practice Within Hospitals: An IPE Standardized Patient Simulation for Graduate Health Care Learners. *MedEdPORTAL*. doi:https://doi.org/10.15766/mep_2374-8265.10861.

Melo, L.S., Bonelli, M.A., Ayres, J.R. de C.M., Silva, G.W. dos S., Borges, F.A. and Wernet, M. (2022). Nurses and health care for gay adolescents. *Revista Latino-Americana de Enfermagem*, 30(spe). doi:<https://doi.org/10.1590/1518-8345.6293.3792>.

Morris, M., Cooper, R.L., Ramesh, A., Tabatabai, M., Arcury, T.A., Shinn, M., Im, W., Juarez, P. and Matthews-Juarez, P. (2019). Training to reduce LGBTQ-related bias among medical, nursing, and dental students and providers: a systematic review. *BMC Medical Education*, 19(1). doi:<https://doi.org/10.1186/s12909-019-1727-3>.

Pampati, S., Andrzejewski, J., Steiner, R.J., Rasberry, C.N., Adkins, S.H.,

Lesesne, C.A., Boyce, L., Grose, R.G. and Johns, M.M. (2021). 'We Deserve Care and we Deserve Competent Care': Qualitative Perspectives on Health Care from Transgender Youth in the Southeast United States. *Journal of Pediatric Nursing*, 56, pp.54–59. doi:<https://doi.org/10.1016/j.pedn.2020.09.021>.

Perron, T., Kartoz, C. and Himelfarb, C. (2017). LGBTQ Youth Part 1 Cultural Competence for School Nurses Caring for LGBTQ Youth Learning the Culture and the Language. *NASN Sch Nurse* 32(2) pp 106-115.

Priddle, T., Crawford, T. and Power, T. (2023). Level 8, D18 -Susan Wakil Health Building. *Nurse Education Today*, 124. doi:<https://doi.org/10.1016/j.nedt.2023.105771>.

Rider, G.N., McMorris, B.J., Gower, A.L., Coleman, E., Brown, C. and Eisenberg, M.E. (2019). Perspectives From Nurses and Physicians on Training Needs and Comfort Working With Transgender and Gender-Diverse Youth. *Journal of Pediatric Health Care*, 33(4), pp.379–385.

Roe, L. and Galvin, M. (2020). Providing inclusive, person-centred care for LGBT+ older adults: A discussion on health and social care design and delivery. *Journal of Nursing Management*, 29(1), pp.104–108.

Rosa, D.F., Carvalho, M.V. de F., Pereira, N.R., Rocha, N.T., Neves, V.R. and Rosa, A. da S. (2019). Nursing Care for the transgender population: genders from the perspective of professional practice. *Revista Brasileira de Enfermagem*, 72(suppl 1), pp.299–306. doi:<https://doi.org/10.1590/0034-7167-2017-0644>.

Russell, S. and Corbitt, N. (2022). Addressing Cultural Competency: Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, and Queer Cancer Care. *Clinical Journal of Oncology Nursing*, 26(2), pp.183–189. doi:<https://doi.org/10.1188/22.cjon.183-189>.

Sabin, J., Riskind, R. and Nosek, B. (2015). Health Care Providers' Implicit and Explicit Attitudes Toward Lesbian Women and Gay Men. *American Journal of*

Public Health, 105, No. 9, p.11.

Seretlo, R. and Mokgatle, M. (2023). Practice, attitudes and views of right to access of sexual and reproductive health services by LGBTQI among primary health care nurses in Tshwane. *African Journal of Primary Health Care & Family Medicine* ISSN, pp.2071–2928.

Seretlo, R.J. and Mokgatle, M.M. (2022). Primary Healthcare Nurse's Barriers and Facilitators to Providing Sexual and Reproductive Healthcare Services of LGBTQI Individuals: A Qualitative Study. *Healthcare*, 10(11), p.2208.
doi:<https://doi.org/10.3390/healthcare10112208>.

Sharma, A., Shaver, J.C. and Stephenson, R.B. (2019). Rural primary care providers' attitudes towards sexual and gender minorities in a midwestern state in the USA. [online] Available at: <https://doi.org/10.22605/RRH5476> [Accessed 23 Jun. 2023].

Shaver, J., Sharma, A. and Stephenson, R. (2018). Rural Primary Care Providers' Experiences and Knowledge Regarding LGBTQ Health in a Midwestern State. *The Journal of Rural Health*, 35(3), pp.362–373.

Sherman, A.D.F., Klepper, M., Claxton, A., Deng, A., Ling, C., Mollenkopf, N.L. and Bower, K. (2022). Development and psychometric properties of the tool for assessing LGBTQI+ health training (TALHT) in pre-licensure nursing curricula. *Nurse Education Today*, 110, p.105255.

Sherman, A.D.F., McDowell, A., Clark, K.D., Balthazar, M., Klepper, M. and Bower, K. (2021). Transgender and gender diverse health education for future nurses: Students' knowledge and attitudes. *Nurse Education Today*, 97, p.104690.

Sim-Sim, M., Aaberg, V., Dias, H., Caldeira, E., Gradellini, C., Mecugni, D. and Gomez-Cantarino, S. (2022). Attitudes and Beliefs of Portuguese and American Nursing Students about Patients' Sexuality. *Healthcare*, 10(4), p.615.

Soled, K.R.S., Dimant, O.E., Tanguay, J., Mukerjee, R. and Poteat, T. (2022).

Interdisciplinary clinicians' attitudes, challenges, and success strategies in providing care to transgender people: a qualitative descriptive study. *BMC Health Services Research*, 22(1).

Sutter, M.E., Bowman-Curci, M.L., Duarte Arevalo, L.F., Sutton, S.K., Quinn, G.P. and Schabath, M.B. (2020). A survey of oncology advanced practice providers' knowledge and attitudes towards sexual and gender minorities with cancer. *Journal of Clinical Nursing*, 29(15-16), pp.2953–2966.

Taskin, L., Senturk Erenel, A., Yaman Sozbir, S., Gonenc, I.M., Yucel, C., Alan Dikmen, H. and Simsek Cetinkaya, S. (2020). Sexual Health/Reproductive Health-Related Problems of Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender People in Turkey and Their Health-Care Needs. *Florence Nightingale Journal of Nursing*, 28(1), pp.97–109.

Torrente-Jimenez, R.-S. and Gasch-Gallén, A. (2017). Nursing students' care of and attitudes towards lesbian, gay, bisexual, trans, and intersex people in times of covid-19 in spain: a cross-sectional study, *J Nurs Manag.* 2022 Oct;30(7):2633-2641. doi:<https://doi.org/10.1002/jonm.13821>.

Ussher, J.M., Perz, J., Allison, K., Power, R., Hawkey, A., Dowsett, G.W., Hickey, M., Parton, C., McDonald, F.E.J., Davis, I.D., Quinn, G.P., Boydell, K., Robinson, K.H., Chambers, S. and Anazodo, A. (2022). Attitudes, knowledge and practice behaviours of oncology health care professionals towards lesbian, gay, bisexual, transgender, queer and intersex (LGBTQI) patients and their carers: A mixed-methods study. *Patient Education and Counseling*, 105(7) pp.2512–2523. doi:<https://doi.org/10.1016/j.pec.2021.12.008>.

Venturini, L., Beuter, M., Leite, M.T., Bruinsma, J.L. and Backes, C. (2018). Atuação da equipe de enfermagem frente à sexualidade de idosos em instituições. *Revista da Escola de Enfermagem da USP*, 52(0). doi:<https://doi.org/10.1590/s1980-220x2017017903302>.

Willis, P., Almack, K., Hafford-Letchfield, T., Simpson, P., Billings, B. and Mall, N.

(2018). Turning the Co-Production Corner: Methodological Reflections from an Action Research Project to Promote LGBT Inclusion in Care Homes for Older People. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 15(4), p.695. doi:<https://doi.org/10.3390/ijerph15040695>.

Wittlin, N.M., Dovidio, J.F., Burke, S.E., Przedworski, J.M., Herrin, J., Dyrbye, L., Onyeador, I.N., Phelan, S.M. and van Ryn, M. (2019). Contact and role modeling predict bias against lesbian and gay individuals among early-career physicians: A longitudinal study. *Social Science & Medicine*, 238, p.112422. doi:<https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2019.112422>.

Διεθνής Αμνηστία (2019). Δικαιώματα της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. [online] www.amnesty.gr. Available at: <https://www.amnesty.gr/news/articles/article/22359/dikaiomata-tis-loatki-koinotitas> [Accessed 2 Aug. 2023].

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2021). Δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ στην ΕΕ. [online] Διαθέσιμο: <https://elliniki-lisi.gr/wp-content/uploads/2021/09/%CE%A8%CE%AE%CF%86%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%B1-%CE%9B%CE%9F%CE%91%CE%A4%CE%9A%CE%99-%CE%9D%CE%94-%CF%85%CF%80%CE%AD%CF%81.pdf> [Πρόσβαση 2 Απριλίου 2023].

Μπουκάλη, Μ. και Σίμου, Κ.Ι. (2018). Νοσηλευτική προσέγγιση κατά την πρόσβαση διεμφυλικών ατόμων στο σύστημα υγείας. Πτυχιακή εργασία. Τμήμα Νοσηλευτικής, ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας

Νόμος 3896/2010, Εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης – Εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006 και άλλες συναφείς διατάξεις, ΦΕΚ 207/Α'8.12.2010

Νόμος 4443/2016. Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2000/43/ΕΚ περί εφαρμογής της

αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής κα. ΦΕΚ 232/Α' /9-12-2016

Νόμος 4491/2017 Νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου - Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και άλλες διατάξεις. ΦΕΚ Α' 152/13-10-2017

Παπαδοπούλου, Λ. (2019). Ποια είναι τα δικαιώματα των ατόμων που ανήκουν στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα στην Ελλάδα; [online] *Syntagma Watch*. Available at: <https://www.syntagmawatch.gr/trending-issues/poia-einai-ta-dikaiomata-ton-atomon-pou-anikoun-stin-loatki-koinotita-stin-ellada/>.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΡΙΣΕΩΝ & ΜΑΖΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ: ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΗ ΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΛΟΑΤΚΙ+
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΚΕΤΑΝΗ ΜΑΡΙΑ ΡΑΦΑΕΛΛΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Εισαγωγή και σκοπός: Στο τοπίο της υγειονομικής περίθαλψης, οι νοσηλευτές διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στην αντιμετώπιση των ανισοτήτων και στην υποστήριξη της περιεκτικής και δίκαιης υγειονομικής περίθαλψης για τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+. Σκοπός αυτής της εργασίας είναι να διερευνήσει τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζουν οι νοσηλευτές στην παροχή συμπονετικής, ενημερωμένης και επιβεβαιωμένης φροντίδας στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα.

Μεθοδολογία: Αυτή η βιβλιογραφική ανασκόπηση εκπονήθηκε μέσω αναζήτησης στις βάσεις δεδομένων PubMed και google scholar. Η χρονική περίοδος αναζήτησης ήταν τα τελευταία 10 χρόνια. Η εξαγωγή των αποτελεσμάτων έγινε με τη χρήση του διαγράμματος ροής PRISMA.

Αποτελέσματα: Οι νοσηλευτές προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα με ισότητα και δικαιοσύνη. Ωστόσο, υπάρχει τεράστιο κενό στον τομέα της υγειονομικής εκπαίδευσης τόσο των νέων όσο και των εργαζομένων στον τομέα της υγείας με χρόνια προϋπηρεσία. Για την παροχή πολιτιστικά ικανής φροντίδας στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα πρέπει να γίνει ολιστική αλλαγή και εκπαίδευση στους τομείς της υγείας.

Συμπεράσματα: Οι στάσεις, οι γνώσεις και οι συμπεριφορές των νοσηλευτών απέναντι στην κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+ διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση των εμπειριών και των αποτελεσμάτων της υγειονομικής περίθαλψης για τον πληθυσμό αυτό. Η συνεργασία μεταξύ των νοσηλευτών και της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ+ είναι απαραίτητη, για προώθηση αμοιβαίας κατανόησης και ενός περιβάλλοντος

υγειονομικής περίθαλψης που εκτιμά και σέβεται όλα τα άτομα, ανεξάρτητα από τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου τους.

Λέξεις - Κλειδιά: ΛΟΑΤΚΙ+, ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, στάσεις και πεποιθήσεις νοσηλευτών για ΛΟΑΤΚΙ

NATIONAL AND KAPODISTRIAN UNIVERSITY OF ATHENS

FACULTY OF NURSING

POSTGRADUATE PROGRAMME

CRISIS AND DISASTER MANAGEMENT AND PUBLIC HEALTH NURSING

SPECIALIZATION: PUBLIC HEALTH

NURSES ROLE IN THE CARE OF MEMBERS OF THE LGBTQ+ COMMUNITY

KETANI MARIA RAFAELLA

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In the healthcare landscape, nurses play a vital role in addressing disparities and supporting inclusive and equitable healthcare for LGBTI people. The purpose of this paper is to explore the critical role that nurses play in providing complementary, informed and affirming care to the LGBTI community.

Methodology: This literature review was conducted by searching the PubMed and google scholar databases. The search time period was the last 10 years. The results were extracted using the PRISMA flowchart.

Results: Nurses try to treat LGBTQ+ people with equality and fairness. However, there is a huge gap in health education for both young and seasoned health workers. In order to provide culturally competent care to LGBTQ+ people a holistic change and education must be made in the fields of health.

Conclusions: Nurses' attitudes, knowledge, and behaviors toward the LGBTQ+ community play a critical role in shaping health care experiences and outcomes for this population. Collaboration between nurses and the LGBTQ+ community is essential to promote mutual understanding and promote a health care environment that values and respects all individuals, regardless of their sexual orientation or gender identity.

Keywords: LGBTQ+, LGBTQ community, LGBTQ attitudes and beliefs of nurses

